DIE
Hervormer

NEDERDUITSCH HERVORMDE KERK AFRIKA

JAARGANG XLII—No. 8. NOVEMBER 1950 As 'n Nuusblad aan die Hoofposkantoor geregistreer.

Gemeente Vliegepoort Maak Geskiedenis

Enigste Kerkgebou in Omtrek van 80 Myl

IN die teenwoordigheid van 'n groot skare gemeentelede en ander belangstellendes, het Ds. I. Joubert op Saterdag, 7 Oktober, die hoeksteen van die sierlike nuwe kerkgebou met die teks: Gen. 28 vs. 17: „Dit is hier niks anders as 'n huis van God nie," gelê.

Dis 'n geskiedkundige geleentheid vir die gemeente en die hele Kerk, daar dit die eerste kerkgebou is wat opgerig word deur die Bouersorganisasie van ons Weeshuis.

Die standpunt van die boukommissie is dat wanneer 'n kerklike gebou opgerig word, dit liefs deur die Kerk se eie organisasie gedoen moet word, om so die fondse wat andersins in die vorm van profyte uit die Kerk sou gaan, binne die geledere van die Kerk te behou, en ander werksaamhede van die Kerk te bevoordeel.

Die Voorsitter van die Direksie van die Weeshuis, ds. J. J. Prinsloo, J.-sn., het die feesrede gehou na aanleiding van 1 Korinthiërs 3 vs. 11: „Want niemand kan 'n ander fondament lê as wat daar gelê is nie: dit is Jesus Christus."

Hierna het mnr. H. Vermooten, die argitek, na 'n paar vriendelike woorde van inspirasie en gelukwensing, die troffel oorhandig aan ds. I. Joubert.

Ds. J. J. Prinsloo, J.-sn., wat die groete en gelukwensing van die H.E. Algemene Kommissie oorgebring het, het o.a. gesê „dat hier 'n klomp mense saamgekom het met baie goeie bedoelings. Die Leraar, Kerkraad, Gemeente, die Argitek en die Weeshuis, almal saam om die mooi Kerkgebou op te rig.

Besondere inspirasie het uitgegaan van die woorde van Ds. C. S. v. H. Steenekamp, wat namens die Ring van Rustenburg gespreek het, toe hy met groot waardering gepraat het van die ywer wat deur ds. en mevr. Joubert, die susters, Kerkraad en Gemeente aan die dag gelê word. ds. Steenekamp het gewag gemaak teenoor die Argitek en die Weeshuis vir die goeie vordering en netjiese werk sover.

Ds. D. B. Snyman het namens die Professore en Predikante van ons Kerk gepraat.

Ouderling W. van Schalkwyk het op besondere bekwame wyse die groete namens die Geref. gemeente oorgebring, terwyl ds. Burger namens die plaaslike N.H. of G.-gemeente die woord gevoer het.

Mnr. Dissel, wat namens Yskor die gelukwensing oorgebring het, het o.a. gesê dat die oprigting van kerkgeboue in besonder die goedkeuring en steun van sy organisasie wegdra.

Die belangstelling van gemeentelid en vriend het geblyk uit die groot sukses wat daar met die basaar behaal is, wat Vrydag en Saterdag van dieselfde naweek gehou is.

Die Nagmaaldiens Sondagoggend het ds. A. J. G. Oosthuizen waargeneem. Hy het gespreek na aanleiding van Matt. 6:31: **Daarom moet julle jul nie kwel en sê: Wat sal ons eet, of wat sal ons drink, of wat sal ons aantrek nie.**

Met die groot opkoms vir dié geleentheid het die noodsaaklikvan 'n nuwe kerkgebou baie duidelik geblyk.

Ds. D. B. Snyman het die doopdiens gelei, terwyl ds. I. Joubert self die slotdiens waargeneem het.

Treffend was die groot getalle huisgesinne wat op die Kerkplein uitgekamp het. Van heinde en vér het die gemeente opgekom. Party was drie dae lank op die pad. Kan die besoeker ooit die hartlikheid van die mense vergeet?

Vergadering van N.H.J.V.

Nuwe Vorm van Sentrale Bestuur

Positiewe Beywering vir Tehuise en Kleuterskool vir Weeshuis

OP 2 Oktober l.l. het 44 afgevaardigdes en belangstellendes, wat veertien Jongeliede Verenigings verteenwoordig het, in die Kerkgebou van Krugersdorp-Wes vergader om die belange en vraagstukke van Jongeliede Verenigings te bespreek. Lankal is gevoel dat Jongeliede Verenigings weer nouer kontak moet verkry, want die Sentrale Bestuur wat enige jare gelede gekies is, het nooit doeltreffend fungeer nie.

Nadat ds. F. J. Z. Booysen 'n gedeelte uit die Heilige Skrif gelees het, en voorgegaan het in gebed, het die Voorsitter van die Kommissie vir Jeugwerk, ds. L. M. le Roux, die afgevaardigdes hartlik verwelkom, en blydskap uitgespreek dat selfs vér plekke (Wolmaransstad, mevr. ds. M. M. Grobler) verteenwoordig is.

Die vraag of 'n Sentrale Bestuur vir N.H.J.V.'s opnuut gekies moet word, is toe bespreek. Nadat dit deeglik bespreek is, is 'n voorstel van Mnr. A. B. Herbst en Prop. A. D. Pont aangeneem, nl. dat „Die Voorsitters van Gemeentelike Jongeliede Verenigings 'n bestuur in hulle Ringsverband vorm, en dat uit die Ringsbestuur dan 'n verteenwoordiger gekies word om te dien op die gedeelte van die Kommissie vir Jeugwerk wat hom bepaald toelê op N.H.J.V.-werk." Dit sal dan die Sentrale Bestuur vir die Jongeliedeverenigings uitmaak.

Aandag is ook geskenk aan kongresse, gesellighede, uitstappies en kampe.

Algemeen is gevoel dat behalwe jaarlikse saamtrek van al die Jongeliedeverenigings daar in die Ringe ook saamtrekke gehou behoort te word.

Daar is besluit om elke drie jaar 'n kongres te hou en dat daar elke jaar 'n kongres in die vorm van 'n kamp gehou sal word. Verder is besluit om die eerste sodanige kamp gedurende Oktober 1951 te hou, op 'n plek deur die Kommissie vir Jeugwerk bepaal. Elke Jongeliedevereniging moet die koste van sy afgevaardigdes self dra

Op voorstel van mevr. (ds.) le Roux is besluit om 'n prysvraag uit te skryf om 'n leuse vir ons Verenigings te verkry.

(Vervolg in kolom 5)

Hoeksteenlegging op Nigel

SATERDAG, 7 OKTOBER, was 'n groot dag vir die Hervormde gemeenskap van Nigel. Die Hervormers van hierdie omgewing het dan ook van heinde en vér bymekaar gekom om die hoeksteenlegging van hul nuwe Kerkgebou by te woon.

Dit was nie jeugdige oormoed wat hierdie jong gemeente wat slegs 'n jaar gelede met ongeveer 350 lidmate van die moedergemeente van Heidelberg afgestig het, laat besluit het om so'n grootse taak te onderneem nie, maar 'n vaste geloof dat hul dit aan God verskuldig is om Hom te aanbid in 'n huis wat Hom welaangenaam is.

Na 'n besielende feesrede van Prof. Dr. A. S. Geyser na aanleiding van Markus 2 vers 14, is die hoeksteen wel en heg in die naam van Onse Vader gelê deur die plaaslike leraar, ds. H. J. Geyser.

Groete en gelukwense is oorgebring deur ds. A. J. G. Oosthuizen namens die H.E. Algemene Kommissie, deur Ds. A. J. Nolte namens die Ring van Heidelberg, deur Ds. T. F. J. Dreyer namens die Moedergemeente en besoekende leraars, deur Ds. J. G. Grové namens die N.H. of G. Kerk, deur Dr. S. J. du Plessis namens die Geref. Kerk, deur Rev. F. Peck namens die Engelse Kerklike gemeenskap, deur Rabbi Bloch namens die Joodse gemeenskap, deur die Burgemeester, raadslid S. Ring, namens die Stadsraad, deur ons L.P.R., mnr. C. J. van den Heever, namens die publiek, en deur Dr. E. H. Hudson, Inspekteur van Onderwys, namens die Departement van Onderwys.

Namens die gemeente het br. L. S. Gast die sprekers en al die aanwesiges hartelik bedank, insonderheid Ds. en Mevr. Geyser, wat deur Gods goedheid in staat was om die gemeentelede en kerkraadslede so te besiel dat byna geen opoffering deur hulle te groot geag word nie, asook die here Bosman en Neethling, vir hul pragtige planne en die boumeester, Mnr. P. R. de Jager, vir die pligsgetroue uitvoering daarvan, terwyl Mevr. Hettie Jacobs wat die sierlike hoekstene geskenk het, nie vergeet was nie. Nogmaals word beklemtoon dat hierdie mooi gebou nie opgerig is tot eer van die mens nie, maar tot eer van God, en dat dit alleen moet beskou word as 'n gebrekkige manier van dankie sê vir al die liefdegawe wat ons elke dag uit Sy Hand mag ondervind.

Hierna is al die aanwesiges dankbaar huis-toe.

(Vervolg van kolom 3)

Behoefte word ook gevoel aan 'n Verenigingslied.

Die vraag is geopper of dit nie tyd geword het dat Jongeliedeverenigings iets positiefs moet aanpak nie. Daar kan bv. meegehelp word met die oprigting van tehuise of 'n kleuterskool vir ons Weeshuis.

Dank is uitgespreek teenoor Ds. Booysen en sy Kerkraad vir die gasvrye ontvangs en teenoor mevr. (ds.) Booysen en haar helpsters, wat so vriendelik vir verversings gesorg het.

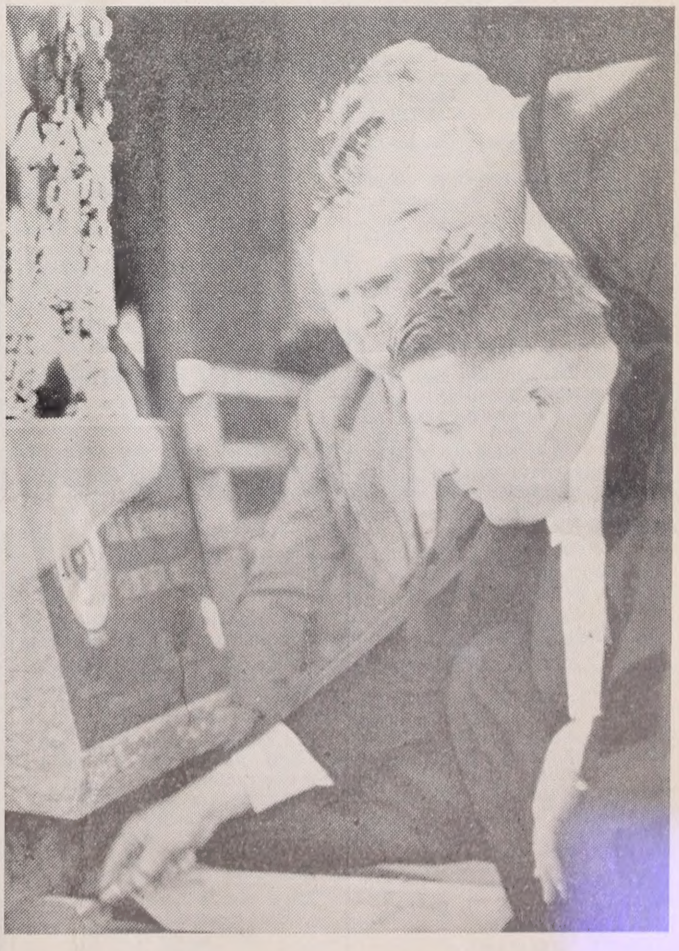

Ds. Geyser lê die Hoeksteen

Onthou — 31/10/'50 — 10 v.m. — Protestantse Kongres in die Voortrekker Gedenksaal, Pretoria. Twee afgevaardigdes elke gemeente.

ANK

Die Hervormer

Offisiële Orgaan van die Ned. Hervormde Kerk van Afrika.

Redakteur: Ds. Joh. Dreyer, Bergstraat 77, Potchefstroom.

Redaksie: Di. F. J. Z. Booysen, Daniel F. Erasmus, S. P. J. J. Van Rensburg, Sekr. F. J. van Zyl

Die blad verskyn die begin van elke maand. Stukke vir publikasie moet die Redakteur 14 dae voor die end van elke maand bereik.

Intekengelde: 3/6 per jaar.

Advertensietariewe:

Geboorte-, Verlowings-, Huweliks- en Doodberigte, 10/- vir 'n maksimum van 60 woorde, en 2d. per woord bo 60 woorde, vooruitbetaalbaar.

Advertensies en Adresverandering (vermeld sowel oue as nuwe adres) aan:

DIE ADMINISTRATEUR, Ned. Herv. Kerk, Bus 19, Dullstroom.

DOODSBERIGTE

VAN DER LINDE: Dit het die Heer van lewe en dood behaag om van ons weg te neem ons vader, grootvader en grootgrootvader, JACOBUS JOHANNES VAN DER LINDE, op 31 Augustus 1950, in die ouderdom van 88 jaar.

Sy plek is leeg,
Sy stem is stil—
Ons swyg, o Heer,
Dit was U wil.

Bedroefde kinders, kleinkinders en agter-kleinkinders. J. D. H. du Bruyn.

BARNARD: Dit het die Here behaag om van ons weg te neem op die 1ste September 1950, ons beminde eggenoot en vader, JACOBUS MARTINUS, in die ouderdom van 68 jaar, 1 maand en 5 dae na 'n lyding van 13 maande, waarvan die laaste twee maande smartvol was.

Ons betreur sy heengaan.
Bedroefde eggenote, P. S. Barnard en kinders.

Naauwpoort 214,
RUSTENBURG.

VILJOEN: In liefdevolle herinnering aan my teerbeminde eggenoot PETRUS HENDRIK VILJOEN, wat heengegaan het op 8 Oktober 1949 in die ouderdom van 81 jaar en my broer JOHANNES PETRUS MEINTJIES.

Soos hy geleef het, so het hy gesterf.
Rus sag, my liefste skat, ek sal treur totdat u my kom haal.

In liefde die bedroefde eggenote, G. M. VILJOEN.

Kalala,
WANKIE,
S.-Rhodesië.

KNOETZE. Dit het die Heer behaag om van ons weg te neem op die 25ste Augustus 1950, my geliefde eggenoot en vader, DAWID JOHANNES KNOETZE, in die ouderdom van 43 jaar 6 maande en 14 dae. Ek wil sê soos Job sê: „Die Here het gegee en die Here het geneem. Wat die Here doen is wel gedaan."

Sy diep bedroefde eggenote en seuntjie, Johan en Johannes.

Belleve,
SCHWEIZER RENEKE.

BOTHA: Dit het die Heer behaag om van ons weg te neem ons eggenoot en vader JOHANNES CORNELIUS NICOLAAS op 17 September 1950, in die ouderdo mvan 74 jaar, na 'n siekbed van 5 maande, waarvan die laaste 8 dae smartlik was. Die heengaan was sag.

Bedroefde eggenote, kinders en kleinkinders. C. G. Botha.
Douthwaitstraat 70,
LOUIS TRICHARDT.

IN MEMORIAM

LE ROUX: 'n Jaar van eensaamheid en stille verlange is verby, en ons dink weer aan die dag van 11 November 1949, toe ons moes afskeid neem deur die dood van my teergeliefde eggenoot en ons vader, JOHANNES (JAN) GERHARDUS LE ROUX, in die ouderdom van 64 jaar.

As die nag sy donker sluier,
Saggies om die aarde vou,
Is daar weemoed liefste,
In die harte wat verlang na jou.

Bedroefde eggenote Bellie le Roux en kinders.

Lupinlaan 54,
Primrose,
GERMISTON.

DREYER: Die more van 20 Augustus 1949, is diep grafeer in die harte van ons kinders, want dit is die dag waarop ons dierbare vader, HANS JURGENS DREYER, die tydelike met die ewige verwissel het.

U rus reeds 'n jaar Pappie,
maar u liefdevolle vermanings
klink nog soet in ons ore.

Die verlangende kinders en kleinkinders, Dreyer, Oosthuizen en Pienaar.

KRUGERSDORP-WES.

GROVE: Met verlangende harte dink ons terug aan my dierbare eggenoot en ons vader, C. G. Grove wat op die 13de Oktober 1939 verhuis het.

Verlangende eggenote, A. M. Grove.

Ebonyweg 16,
Primrose,
GERMISTON.

BOTHA: Met stille smart dink ons terug aan die onvergeetlike dag van 3 Oktober 1945, toe ons Vader ons liefling weggeroep het na sy Hemelse woning.

Eensame trane wat niemand van weet,
maar Jesus ons Heiland, Hy ken al ons leed.
Rus sag, Boetie, tot weersiens.

Treurende ouers, J. P. en J. H. Botha.

Pretoriusstraat 10a,
PRETORIA.

DANKBETUIGINGS

Broeder A. L. RISSEEUW van Ferreirastraat 95, Turffontein, wens ALMAL: familie, vriende, dokters en verpleegsters, asook alle inrigtings en verenigings en veral ook die Kerk, te bedank vir die vriendelike hulp, ondersteuning en bewyse van deelneming tydens sy swaar beproewing. U vriendelikheid en liefde was vir my 'n riem onder die hart. My innige dank.

A. L. RISSEEUW.

AANGEBIED

Die Ned. Herv. gemeente Krugersdorp-Wes, bied aan te koop 12 kerkbanke en 'n preekstoel, nog in goeie toestand. Navraag kan gerig word aan: SCRIBA, Posbus 15, Krugersdorp-Wes.

BETREKKINGS VAKANT

AANSOEKE om die volgende twee poste aan die Konservatorium vir Musiek van die P.U.K. vir C.H.O. word tot 15 November 1950 ingewag.

1. **Senior Klavierpos**
2. **Senior Vioolpos**

Sollisitante moet minstens in besit van die Onderwysdiploma in klavier of viool wees. Die vermoë om onderwys in 'n ander instrument of sang te gee, sal 'n sterk aanbeveling wees.

Die salaris aan elk van bogenoemde poste verbonde bedra £50 per maand vir here en £40 per maand vir dames, lewenskostetoelae ingesluit.

Dienste moet aanvaar word op 1 Februarie 1951.

Aansoeke moet gerig word aan:

Die Registrateur,
P.U.K. vir C.H.O.,
POTCHEFSTROOM.

BETREKKINGS VAKANT

BENODIG: Maatskaplike Werkster — Zeerust — distrik Marico. Aansoeke om bogenoemde betrekking word ingewag. Oplangse getuigskrifte nodig. Vermeld graad of diploma in Maatskaplike Werk. Salaris £260—20—£400 per jaar, plus lewenskostetoelaag. Diens te aanvaar Januarie 1951. Aansoeke word ingewag tot 16 Oktober 1950 by: MEV. H. STRAUSS, Sekretaresse S.A. Vroue Federasie, Posbus 174, Zeerust.

BENODIG: Orrelis(te) Ned. Herv. Gemeente Noordelike Pretoria.—Applikasies word ingewag by onderstaande adres tot op 10 November 1950 vir bogenoemde pos. Meld Kerkverband, kwalifikasies en sluit in twee getuigskrifte. Verdere besonderhede by ondergetekende Scriba:

J. J. VAN STADEN.

6de Laan 976,
Wonderboom Suid,
PRETORIA.

BERLIN-DINGAANS-FEES 1950

VRYDAG, 15 DESEMBER

3-uur n.m.:
- (a) Verwelkoming deur die Voors., mnr. A. v. d. Merwe.
- (b) Kinderkoor onder leiding van mnr. A. Lagerwey.
- (c) Voorbereidingsdiens: ds. G. C. Coetzee.

5-uur n.m.:
- (a) Toespraak deur mnr. H. Claassens.
- (b) Koor: „Vrome Vadere Fier en Groot."

7.30 n.m.:
Toneelopvoering: Die Wit Muur."
Spelleiding: Mnre. H. Claassens en W. Esterhuizen.
TOEGANG: Grootmense **2/-.** Kinders **1/-.**

SATERDAG, 16 DESEMBER

7-uur v.m.:
Vroeë Biduur deur Teologiese Student, J. F. Pretorius.

10-uur v.m.:
- (a) Kinderkoor onder leiding van mnr. A. Lagerwey.
- (b) HOOFDIENS: Ds. G. C. Coetzee.

12-uur middag:
- (a) Feesrede deur mnr. J. Heystek.
- (b) Koor onder leiding van mnr. Lagerwey.

POUSE

2.30 n.m.:
- (a) Toespraak deur mnr. J. A. Lombard.
- (b) Koor: „Aandlied."
- (c) Bestuursverkiesing.

6-uur n.m.:
Slotdiens deur ds. G. C. Coetzee.
Kinderkoor.

SONDAG, 17 DESEMBER

10-uur v.m.:
Erediens.

J. J. SPIES,
Sekretaris.

Pk. Holme Park,
Oor NYLSTROOM.

Offisiële Berige

Beroep—

Ds. Thomas F. Dreyer, van Pretoria-Wes, na Lichtenburg.

★

Beroep Aangeneem—

Ds. D. J. du Toit, van Heilbron, na Noord-Rhodesië.

★

Beroep Bedank—

Ds. Joh. Dreyer, van Potchefstroom na Melville, Johannesburg.

Ds. D. J. du Toit, van Heilbron, na Wonderfontein.

★

Radiodienste—

19 Nov., 10 vm., Pretoria.

10 Des., 7 nm., Cottesloe, Johannesburg.

31 Des., 7 nm., Cottesloe, Johannesburg.

Uitsaaidienste vanaf Kaapstad deur ds. Brandt, 5 November om 10.30 v.m.

◆

Kerkboufonds, Kaapstad—

Met dank ontvang van:

Oudl. A. A. Schouten	£50
Gemeente Heilbron	10
Gemeente Standerton	10
Gemeente Potchefstroom	300
N.H.S.V. Potchefstroom	120
TOTAAL	£490

Wie help nog verder?

A. BRANDT.

◆

Studielenings vir Studente in die Teologie—

Jong manne wat volgende jaar D.V. wil gaan studeer vir predikant en nie genoeg geldelike middels daartoe het nie, kan aansoek doen vir 'n studielening by die Sekretaris van die Kuratorium, ds. J. J. Prinsloo, Rhodeslaan 57, Brakpan. Hierdie aansoeke moet voor end November in wees.

◆

Te Wagte Artikels—

Die Redaksie is bly om aan te kondig dat ds. Marsman, van Volksrust, onderneem het om ter gelegenertyd 'n paar artikels te skryf vir ons blad oor die kerklike en godsdienstige lewe in Nederland. Ons lesers sal hulle met groot belangstelling lees.

◆

Oproep na die 49ste Algemene Kerkvergadering ☞

AAN DIE KERKRADE VAN DIE NED. HERVORMDE GEMEENTES VAN AFRIKA

Die Kommissie van die Algemene Kerkvergadering wens hiermee die Kerkrade van die Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika in kennis te stel dat die 49ste Algemene Kerkvergadering, so die Here wil, saam sal kom in die Ned. Hervormde Kerk, Pretoria, hoek du Toit- en Kerkstraat, op Woensdag, 8 Maart 1951, om 10 v.m. en volgende dae.

Beskrywingspunte, rapporte van Kommissies en versoekskrifte moet ondergetekende bereik nie later as 30 November 1950 nie, asook Geloofsbriewe soos reeds vroeër versoek. Sien Die Hervormer 20 Maart 1950.

Behalwe die staande leraar(s) word uit elke Kerkraad hoogstens twee Ouderlinge en een Diaken afgevaardig. Sien Art. XI.

Kerkrade word dringend versoek om afgevaardigdes te kies wat tot die end van die vergadering kan bly. Die Hoogeerw. Kommissie het besluit dat alleen om baie gewigtige redes 'n afgevaardigde verlof sal kry om die vergadering te verlaat. Die vorige Algemene Kerkvergadering het besluit dat die sittings in die vervolg 2½ week sal duur.

Konsessievorms vir goedkoop reiskaartjies op die spoor sal vroegtydig aan Scribas van Kerkrade gepos word.

Die nodige stukke en vorms word aan die Scriba van elke Gemeente gepos, soos die naam en adres in die Almanak van 1950 voorkom. As 'n ander Scriba gekies is of as die Scriba sedertdien van adres verander het, word Kerkrade dringend versoek om ondergetekende, asook die Administrateur, onverwyld van die verandering in kennis te stel.

T. F. J. DREYER,
Scriba van die Kommissie van die Algemene Kerkvergadering.

Posbus 111,
Heidelberg, Tvl.
2/10/'50.

Uitstekende Dienste

Sonder Onkoste

✻ SPESIALE RUSKAMERS OP ELKE VERDIEPING TOT U BESKIKKING!

✻ SPESIALE AFDELINGS VIR—

1. Luukse aanpas van dameskoene—3e verdieping.
2. Mansafdeling—1e verdieping.
3. Kinders-droomland—2e verdieping.

✻ WONDERLIKE KOPIES—19/6, 25/- per paar!—dameskoene in die Kelder!

DE BRUYN SE SKOENWINKELS (EDM.) BPK.

KERKSTRAAT 285.

Foon: 3-2283 Pretoria.

◆

Omsendbrief aan Kerkrade en aan Predikante

Eerwaarde Broeders,—

In die Randse hospitale is daar honderde siekes van ons Kerk. Hulle word van oor die hele Transvaal daarheen gestuur. Daar is nêrens 'n ander groep wat soseer die liefde en belangstelling van die Kerk nodig het as hulle, wat so verlangend uitsien na woorde van bemoediging en troos as hulle. Sommige van hulle lê daar weke en soms maande. Deur die lang afstande is daar baie van hulle wat gans alleen die doodstryd moet stry, of voor wie se bed alleen een familielid sit. Wat dit vir die sterwende en vir die familielid -(lede) beteken as 'n predikant van ons Kerk voor die bed verskyn, is moeilik om onder woorde te bring. Ongelukkig is daar baie wat die voorreg nie smaak nie. Die predikante van die Rand kan by al hulle gemeentelike werksaamhede nie al die Hospitale gereeld besoek nie.

Die Hoogeerw. Kommissie van die Algemene Kerkvergadering is van mening dat dit nie langer so kan voortgaan nie. Jare gelede het die Kerk 'n sieketrooster gehad in die persoon van wyle Br. C. Barnard van Kensington. Toe was dit beslis nodig, vandag is dit nog meer nodig. Gevolglik is op die vorige vergadering van die H.E. Kommissie besluit om Ds. S. J. Strydom van Gwelo, Suid-Rhodesië, as Hospitaal-bearbeider te beroep. Hy is gevra om so gou as moontlik sy nuwe diens te aanvaar.

Om die koste i.v.m. die benoeming te bestry is besluit om die gemeentes te versoek om die deurkollektes op die 1ste Sondag van elke maand, en as daar om een of ander rede dan geen diens gehou word nie, die van die naaste Sondag daaraan vir dié doel aan die ADMINISTRATEUR te stuur. Die predikante word dringend versoek om in die prediking die nood van die siekes onder die aandag van die hoorders te bring en om by hulle aan te dring op gereelde voorbidding vir die so swaar beproefdes.

T. F. J. DREYER,
Scriba van die Kommissie van die Algemene Kerkvergadering.
Heidelberg, Tvl.,
2/10/1950.

ROEPING . . .

EK WIL DOMINEE WORD
EK WIL ONDERWYSER WORD
EK WIL . . . ?

BY die nadering van die Matriek- of eindeksamen van die Middelbare Skole word die vraag in talle gesinne van die kinders gestel: wat gaan jy word? Daar moet beraadslaag word oor die beroepskeuse van die kinders. Dit is inderdaad 'n lewensbelangrike vraag vir elke leerling. Verstandige ouers sal hulle kinders nie dwing om 'n bepaalde keuse te maak nie, maar hulle sal dit ook nie aan die onrype oordeel van die kinders oorlaat nie. Inteendeel, hulle sal die kinders van advies bedien, ernstig saam met hulle beraadslaag en saam met hulle bid om leiding van bo. In die advies sal hulle rekening moet hou met die begeerte, maar ook met die aanleg van elke kind. Iedereen is bv. nie ewe geskik vir predikant of vir onderwyser nie. Hulle sal ook moet rekening hou met die moontlikhede en die openinge wat daar vir die bepaalde beroep is wat deur 'n kind gekies word.

Daar is natuurlik tientalle van beroepe wat gekies kan word. Oor almal kan ons hier nie skryf nie. Ons wil slegs oor twee een en ander sê: oor die roeping om dominee en om onderwyser te word. Hierdie twee ampte is nie die bes betalende ampte nie. Inteendeel. Maar laat die begeerte om dominee of onderwyser te word nie om hierdie rede dadelik afgewys word nie. En laat die vraag wat die beste betalende amp is, nie die deurslag gee nie. Geld sonder meer het nog nooit een mens gelukkig gemaak nie. Daar moet nie gevra word watter amp die beste betalend is nie, maar waar deur die leerling wat sy roeping moet kies die beste voor, wat is die gawes wat God hom vir sy lewenstaak gegee het, wat dra die liefde van sy hart weg, hoe kan hy die beste dien.

Om dominee te word, so dink baie mense, moet 'n mens 'n ingewing gekry of 'n innerlike stem ontvang het of so-iets besonders moet met hom gebeur het. Dit mag hier en daar die geval wees, maar die reël is nie so nie.

Om dominee te word moet daar die **begeerte** wees om God en sy Kerk te dien en moet daar iets wees van die drang van die liefde van Christus waarvan die apostel skrywe. Iemand kan nie dominee word om allerhande bykomstige redes nie, bv. omdat die mense dan na hom sal opsien en hy 'n geëerde posisie sal hê of omdat sy ouers dit wil hê of omdat die Kerk hom 'n studielening sal gee om verder te studeer en daarsonder kan hy nie na die Universiteit gaan nie. Om predikant te wees eis baie selfverloëning en dienende liefde. Die werk neem 'n mens heeltemal in beslag, selfs die bietjie vrye tyd, Sondag ingeslote. Dit eis nie 'n agt-urige werkdag nie, maar 'n twaalf- en meer-urige werkdag. En dit hou 'n mens alleen uit op die lang duur as daar liefde in die hart tot God en bewoëndheid oor die naaste is, meegevoel met die mens in sy sielevertwyfeling en sondeskuld. En as dit die geval is, dan is daar roeping om predikant te word en is daar geen mooier en heerliker werk nie.

Baie wat hier gesê is van die roeping om evangeliedienaar te word geld ook van die roeping tot onderwyser. Dis 'n belangrike werk om die jeug van 'n volk te onderrig en hulle te help om as mens van God volkome te wees, vir elke goeie werk volkome toegerus. (2 Tim. 3:17). As iemand bv. nie die gawe het om in die klassieke tale te studeer nie, dan kan dit 'n vingerwysing vir hom wees dat God hom elders roep en dan kan hy miskien die roeping kies om onderwyser te word. Christelike onderwysers wat hulleself deur God geroepe weet tot die taak het elke volk en ook ons eie volk dringend nodig.

Ons het bo gesê dat ook rekening dien gehou te word met die openinge wat daar vir 'n bepaalde beroepskeuse is. Daar is 'n groot tekort aan predikante in ons Kerk en daar is 'n geweldige tekort aan onderwysers. Om by die laaste te begin: daar is in die Transvaalse skole alleen nie minder as **oor die duisend vakatures** nie en in die ander provinsies sal die toestand seker nie veel beter wees nie. Daarom vestig ons die aandag van ons matrikulante op hierdie mooi en edel werk en op die baie openinge wat daar is. Ons raai hulle aan om in hulle beroepskeuse ernstig die aandag aan die roeping tot onderwyser te skenk.

Maar nie minder ernstig nie, nee, nog ernstiger, druk ons hulle op die hart om biddend te oorweeg: moet ek nie dominee word nie? Sedert die planting van ons Kerk onder Jan van Riebeek en sy mense aan die Kaap het die Hervormde Kerk nog altyd 'n tekort aan evangeliedienaars gehad, d.w.s. vir drie eeue onafgebroke. Europese lande, bv. Nederland, het gedurende 'n deel van die vorige eeu 'n teveel aan proponente gehad en sommige soos ds. Dirk van der Hoff, die eerste leraar van Transvaal, kon geen beroep kry nie, maar so-iets is in ons Kerk alhier onbekend. Die gemeentes vermeerder vinniger as die predikante. Wêrelddele soos Suidwes Afrika, Angola en Noord-Rhodesië het geen enkel vaste predikant nie, maar moet deur konsulente uit die Unie bedien word, terwyl ander wêrelddele soos Kenia en Tanganjika saam deur een predikant bearbei moet word, en die hele Suid-Rhodesië en Betsjoeanaland ook deur een elk. Soos die Voortrekkers meer as 'n eeu gelede vurig verlang het na 'n eie herder en leraar en nie tevrede was met die bediening deur besoekende predikante af en toe nie, so sien ons mense in hierdie gebiede buite die Unie-grense met groot verlange uit na die dag wanneer hulle hulle eie predikant in hulle midde kan verwelkom. Waar is die jongmanne wat hulleself vir hierdie groot taak geroepe voel en met die profeet van ouds bid: „Hier is ek, stuur my." (Jes. 6:8). Ken ons jongmanne dan nie meer die drang van die liefde van Christus nie? Ons Kerk lei onberekenbare skade deur die predikante-tekort. Daardeur het ons in die verlede, en dit duur ook nou nog voort, duisende lidmate verloor, wat moedeloos geword het omdat hulle gemeente geen predikant kon kry nie en wat uiteindelik oorgegaan het na 'n ander Kerk toe.

Behalwe die braakliggende gebiede buite die Unie-grense, is daar ook binne die Unie self tien tot twintig gemeentes wat geen eie herder en leraar kan kry nie. Hierdie toestand belemmer die groei van die Kerk in ernstige mate. Dit bring mee dat gemeentes wat te groot geword het, nie afstig nie, want so word dan ter verontskuldiging gesê: As ons afstig sal ons tog nie 'n eie predikant kan kry nie. Maar dit word oor die hoof gesien, dat as die gemeente te groot is, dan lei die effektiewe bearbeiding daaronder, die offervaardigheid verminder van intensiewe bearbeiding is geen sprake nie, en daar tree 'n gees van verslapping in. Die gevolg van dit alles is: die siele ly skade, die wat beproef is, ontvang nie altyd die volle aandag waarop hulle geregtig is nie, die huisbesoek is minder gereeld en die leraar word oorwerk.

Met die oog op dit alles vra ons die jongmanne van ons Kerk wat liefde het tot God en sy Kerk: het u al oorweeg om predikant te word? So nie, oorweeg dit biddend en as u tot die oortuiging kom dat u geroep word, laat u dan inskryf as student vir die B.A., B.D.-kursus aan die Universiteit van Pretoria. En as u met u hele hart die roeping opvolg, sal u vir die grootste salaris ter wêreld en vir die hoogste posisie op aarde die wonderlike en mooiste amp ter wêreld nie wil verruil nie.

JOHAN DREYER.

OORDENKING

. . . Advent . . .

—Ds. F. J. van Zyl.

Verheug jou grootliks, o dogter van Sion! Juig, o dogter van Jerusalem! Kyk, jou Koning kom na jou; regverdig en 'n oorwinnaar is Hy; nederig en Hy ry op 'n esel — op 'n jong esel, die vul van 'n eselin.—

Sag. 9:9.

GEMEENTE van die Here,— Ons tekswoord begin met 'n oproep tot blydskap. Die evangelie, die blye boodskap, en alles wat daarmee saamhang: die geloof, die kerkgang, die christelike lewe, alles is 'n saak van blydskap. Die gesangdigter sing:

„Steeds groter word die dankbre skare
Wat jubel voor Gods aangesig . . . ."

Maar word die skare groter. Hoe baie het nie miskien eens met hoë verwagtings lidmate van die kerk geword nie. Langsamerhand het alles begin afneem: die ywer, die belangstelling, die kerkbesoek, alles . . . want die blydskap het ontbreek.

Waarom dan nie blydskap nie? Omdat nog altyd gereken word, ons kan na God toe gaan. Die mense wat die toring van Babel gebou het, en wat vandag nog hulle armsalige torinkies van eiegeregtigheid en allerlei vrome pligplegings van menslike voortreflikheid oprig, het gedink en dink vandag nog dat hulle langs sulke weë na God kan gaan, dat hulle deur eie inspanning God kan vind; maar dit eindig altyd weer ewe teleurstellend, vreugdeloos en troosteloos. Want God is nou eenmaal nie soos ons dink dat Hy is nie, en Hy is ook nie daar waar ons so seker is dat Hy is nie. Daarin is die oorsaak van ons teleurstelling en vreugdeloosheid geleë: dat ons gedink het God is gebind aan 'n gebod of 'n leer of 'n kerk; dat ons gedink het ons kan Hom daaraan bind en daarin vasvat en dan na Hom toe kan gaan en Hom vind. Maar in ons rustige selfversekerdheid dat ons God het, het ons Hom juis glad nie.

Dwase misverstand. Ons het gedink ons kan na God toe gaan, terwyl die evangelie daarin geleë is, dat God na ons toe kom. Die heilsweg loop van bo na benede, van God na ons: Kyk, jou Koning kom na jou!

God is die God wat kom. God kan ons dus nie besit as iets van ons nie, Hy kan ook nie aan iets gebind word nie, al is dit ook hoe voortreflik, maar Hy is 'n God op wie se koms ons moet wag. Die Bybel is die Woord van God, maar ook wanneer ons met die Bybel besig is, moet ons op Hom wag, totdat Hy kom en deur die Woord tot ons spreek. Die Kerk is die huis van God, maar ook daar moet ons wag totdat Hy kom en deur die verkondigde Woord tot ons spreek.

Die profeet Sagaria het ook eenmaal Iemand sien kom. Hy was soos 'n koning wat aan die goddelike reg voldoen het, sonder gebrek. Agter Hom het daar stryd en lyding gelê, maar Hy het oorwin. Hy het gekom as 'n nederige wat Hom nie skaam vir sy broers nie. Hy ry op die dier van vrede, en kom dus om vrede te bring.

Sagaria het vooruitgesien. En hoe goed en reg het Hy nie gesien nie. Want daar in Bethlehem is byna twee duisend jaar gelede 'n kindjie gebore in 'n stal. Hy was die Immanuel, die God met ons. Hy het een geword met sy ellendige volk. Een met ons in ons lot, in ons leed, in ons dood. Die krip was sy wieg. Sagaria het reg gesien: Hy is nederig . . . en die engele het gesing: vrede op aarde. Hy het Hom in die stryd om lewe en dood gewerp. Hy was gesmaad, gehoon, gepynig. Hy het die oordeel teen die sonde tot die einde toe gedra. Hy het aan Gods reg voldoen . . . die volmaakte Lam wat die sonde van die wêreld wegneem. Hy is regverdig. Hy, die sterke God, het die dood oorwin. Ons is verlos. 'n Nuwe skeppingslied weerklink:

„Na oordeelsnag, genadelik . . .
Daar rys 'n lied: Sy liefde is groot!

So het die ou profeet die Messias gesien. En die oorsaak vir blydskap sien hy daarin: dat hierdie Koning na sy volk toe kom. Alles wat Hy is en gedoen het, is Hy en het Hy gedoen vir sy volk. Kyk, jou Koning kom na jou!

Luther het gesê: die krag van die evangelie is geleë in die voornaamwoorde. In ons tekswoord sal ons daardie krag dan soek in die woorde „jou." **Jou** Koning kom na **jou**. Die evangelie rig hom hier tot ons met die woorde: Christus is vir **jou** gebore; Christus het vir **jou** gesterwe: Christus het vir **jou** opgestaan uit die dode. Toe Christus in Bethlehem gebore is, toe Hy op Golgota gesterwe het, toe Hy in die tuin van Josef van Arimathea opgestaan het uit die dood, het God **jou** in die oog gehad. In die heilsgeskiedenis gaan dit om **jou** wat hierdie woorde lees, wat die Bybel lees, wat in die Kerk na die verkondiging luister. Daarom dat die oproep van Sagaria ook tot ons kom: verheug jou grootliks en jubel, want kyk, **jou** Koning kom na jou!

Advent. 'n Oproep tot blydskap. Kersfees kom. Kerstyd, blye tyd. Met hoeveel hartstog word hy nie jaarliks gevier nie. Dis of die wêreld in hierdie tyd vergoeding soek vir sy eie gebrek aan ware blydskap. Maar hoe kortstondig en oppervlakkig is ons kersvreugde nie dikwels nie.

Die ware blydskap kan ook nie uit ons self kom nie. Dit moet kom van die ander wêreld, van die wêreld van God. Dis geleë in die profetiese belofte: Kyk, jou Koning kom na jou!

En so roep advent ons om te kyk. Om uit te kyk, hoopvol te kyk, verlangend te kyk, verwagtend te kyk, altyd te kyk. Maar boweal moet ons biddend kyk. En as dit waar word dat ons Hom in die geloof sien, as hierdie woord van Sagaria 'n woord van God aan ons word, m.a.w. as dit met hierdie kerstyd vir ons Kersfees word, wat sal die kersblydskap dan nie groot wees nie!

—AMEN.

- SONDAGSKOOLLESUITEENSETTING -

SONDAG, 5 NOVEMBER

LES: die waters van Mériba, Numeri 20:1—13.

Die Israeliete is nou aan die begin van hulle laaste jaar (die veertigste) van hulle omswerwing in die woestyn.

In Kades sterwe Mirjam en word daar begrawe. Ook sy mog die beloofde land nie binnegaan nie. Ons maak met Mirjam kennis as jongmeisie in Ex. 2:4, waar sy 'n wakende oog oor haar broertjie van drie maande hou. Baie jare later, as hierdie broertjie opgegroei het, volg sy belangstellend en met spanning sy optrede ten behoewe van hulle verdrukte volk. In Ex. 15:20 word sy 'n profetes genoem, en tree as leidster van 'n dankbare vrouekoor op. Sy moes 'n begaafde vrou gewees het. In Num. 12 word die droewige episode vermeld waar haar voete uitgegly het en sy saam met Aäron gelykheid met Moses eis. In vandag se les lees ons van haar dood. Sy was die eerste van die drietal om te sterwe; aanstonds sou ook Aäron volg en nie lank daarna nie Moses — al drie binne dieselfde jaar!

Gebrek aan water hier in die woestyn Sin laat die volk weer murmureer; hulle is nog maar dieselfde: ondankbaar en weerstrewig, net soos die vorige geslag (hulle vaders) wat gedurende die omswerwing in die woestyn gesterwe het. Hulle het niks verander nie. Hulle vergeet maar weer die sorgende voorsienigheid van God, en twis met Moses en Aäron. Waarom, so vra hulle, het julle ons in hierdie woestyn gebring. Waarom het julle ons uit Egipte laat optrek? Julle het ons 'n land van melk en heuning belowe, en kyk waar het ons onder julle leiding nou beland! Hier sal ons sterwe, want hier is geen water nie. Die ondankbare volk gaan selfs sover om die dood van hulle volksgenote verkiesliker te ag as hulle lot hier in die waterlose woestyn.

As Moses en Aäron na die ingang van die tent van die samekoms gaan en daar op hulle gesig val, verskyn aan hulle weer die „heerlikheid van die HERE." Moses ontvang die opdrag om sy staf te neem, die volk bymekaar te roep, en met die rots te spreek, waarop daar uit die rots water in oorvloed vir mens en dier sal vloei.

Moses gaan die opdrag uitvoer, maar nie soos die Here dit bedoel en gewil het nie, want eers spreek hy die volk hard aan; sy geduld met hulle is op; hy is opgewonde en kwaad as hy sê: „Hoor tog, julle wederstrewiges, moet ons vir hulle water uit hierdie rots laat vloei?" Dan, in plaas van met die rots te praat, tel hy sy hand op en slaan die rots tweemaal. Toe kom daar volop water uit die rots.

Moses en Aäron word gestraf, vs. 12 — dit sou hulle nie vergun word om die volk die beloofde land in te bring nie. Lees in hierdie verband ook vers 24, hoofst. 27:14 en Ps. 106:32, 33.

Moses het dit baie diep gevoel; lees maar bv. Deut. 3:23—26. Hoe het hy nie al die jare uitgesien na die land van die belofte nie!

„Dit is die waters van Mériba," vs. 13. Mériba beteken (plek van) twis, rusie; die woord is afgelei van 'n werkwoord wat rumoerige rusiemaak aandui. Moenie hierdie Mériba verwar met dié van Ex. 17:7 nie.

Ons leer uit hierdie geskiedenis onder meer: (1) dat niemand volmaak is nie, selfs ook nie 'n man soos Moses nie. (2) God is geen aannemer van die persoon nie, 1 Petr. 1:17, en is nie partydig nie; selfs in 'n vriend van God soos Moses, Deut. 34:10, word die sonde gestraf. (3) Wat ons miskien as 'n geringe oortreding beskou, kan noodlottige gevolge hê. Daarom: (1) wie meen dat hy staan, moet oppas dat hy nie val nie, en (2) waak en bid, want—1 Petr. 5:9.

Die Here het die sonde van Moses en Aäron, die leiers van die volk, gestraf, sodat almal kon weet dat God heilig is en hulle God moet vrees. Die uitsluiting van Moses en Aäron uit die beloofde land waarheen hulle op pad was, was die treurige gevolg wat die sonde van die volk voortgebring het — die sonde van Moses en Aäron was veroorsaak deur die skuld van Israel; „ook was die Here toornig op my om julle ontwil," Deut. 1:37. Ons moenie oorsaak wees dat ander sonde doen nie!

SONDAG, 12 NOVEMBER

LES: Die dood van Aäron. Die koperslang.—Num. 20:22—21:10.

(1) Hoofst. 20:22—29, die dood van Israel se eerste hoëpriester. Vgl. Num. 33:37—39. In die vorige les is die dood van Moses en Aäron se suster Mirjam vermeld. Nie lank na haar dood nie volg Aäron; nog in dieselfde 40ste en laaste jaar van Israel se swerftog deur die woestyn en kort voor die intog in Kanaän, sou ook Moses heengaan, Deut. 34:5.

Aäron mog ook die beloofde land nie binnegaan nie as gevolg van wat daar by die rots gebeur het, vorige les. Nou word die vonnis van God aan Aäron voltrek, maar God bewys tog ook weer aan hom barmhartigheid, want geen smartvolle siekte maak aan sy lewe 'n einde nie en bowedien het hy die voorreg om nog sy opvolger in sy hoëpriesterlike gewaad te sien. Kalm en rustig bestyg die bejaarde Aäron en sy seun Eleasar, die berg Hor wat op die grens van die land van Edom lê. Dis 'n hoë berg, 4,800 voet bo seespieël, en van ver af sigbaar. Aäron het sy sierlike hoëpriesterlike klere aan. Duisende Israeliete volg die drietal met hulle blik in stilte. Verlaas rus die oog van Aäron op die rye en rye van Israel se tente, en daar in die middel van die laer staan die tabernakel waar hy diens gedoen het.

Op die kruin van die berg trek Moses die hoëpriesterlike klere van Aäron uit en laat Eleasar dit aantrek. Eleasar sal sy vader as hoëpriester opvolg. Die Here het dan ook belowe, dat die hoëpriesterskap onder die Ou Bedéling nie van Aäron se huis sou wyk nie. Aäron mag voor sy heengaan nog die aanvanklike vervulling van die belofte sien.

En dan sterwe Aäron hier op die top van Hor, 123 jaar oud. Wel sal hy die aardse Kanaän nie beërwe nie, maar hy sal 'n beter vaderland as erfdeel ontvang.

Hier word hy dan ook begrawe, waar sy stof rus tot die dag van die opstanding.

As alles verby is, daal Moses en die nuwe hoëpriester van die berg af. Hulle twee- is nou al leen. Israel treur en beween Aäron 30 dae lank.

(2) Hoofst. 21:1—3, in hierdie verse het ons 'n beknopte beskrywing van die neerlaag van die koning van Arad wat teen Israel opgetrek het. Hierdie voorval het waarskynlik plaasgevind tydens die routyd oor Aäron of onmiddellik daarna. Die koning van Arad het blykbaar verwag dat Israel Kanaän van die suide af sou binneval en wou hulle voorkeer.

(3) Hoofst. 21:4—10. Israel is vlak by die grens van die beloofde land en verwag om dit binne te trek; dan sou alle ontbering op 'n end wees en sou hulle hulle kon vestig, maar die wolkkolom, hulle gids, draai onverwags na die suide, wég van Kanaän af, weer die woestyn in, om met 'n groot ompad om die land van Edom te kom. Dit is nou vir die volk te veel en hulle vaar teen God en Moses uit en maak hulle aan roekelose taal skuldig. Hulle praat selfs van die manna as „ellendige kos" waar hulle van „walg!"

Daar breek plotseling 'n vreeslike plaag onder hulle uit — giftige woestynslange, waarteen hulle volslae magteloos staan. Intussen sterwe baie. Berouvol nader die volk Moses. Hy moet tog maar vir hulle bid, want hulle het gesondig. Moses doen voorbidding vir die skuldige volk en die Here verhoor hom. Hoe dikwels het hy nie al die volk deur sy voorbidding gered nie! Geen wonder dat hy die middelaar van die Ou Bedéling genoem word nie.

Die Here gee opdrag aan Moses om 'n koperslang te maak en dit op 'n paal te sit; elkeen wat deur 'n slang gebyt is en na die koperslang kyk, sal in die lewe bly.

Moses voer die bevel uit en toe blyk dit ook dat wie gebyt was en in die geloof aan die woord van God na die opgerigte koperslang kyk, gesond geword het.

Die onderwyser(es) moet nou in hierdie verband die woord van Jesus uit Joh. 3:14 in herinnering bring. Geloof in die gekruisigde Christus verseker redding.

Ten slotte nog dit. Die apostel Paulus verwys in 1 Kor. 10.9, 11 na hierdie gebeurtenis as 'n waarskuwing.

Baie, baie jare later het die koperslang 'n voorwerp van afgodiese verering geword, sodat Hiskia dit vernietig het, 2 Kon. 18:4.

SONDAG, 19 NOVEMBER

LES: Voortsetting van die reis, Num. 21:11—35.

Hierdie les vereis sorgvuldige voorbereiding en dit verdien aanbeveling, dat die onderwyser(es) die kaart raadpleeg, sodat die inhoud vir hom/haar duidelik is.

Israel vertrek nou van die plek waar die geskiedenis met die giftige slange plaasgevind het (vorige les) en sit hulle reis voort aan die oostekant van die gebied van Edom, in noordelike rigting. Edom wou hulle nie deur hulle land laat trek nie, vandaar die omweg wat hulle moet volg (Num. 20:14—21). Tussen hakies wil ek opmerk, dat die onderwyser(es) die Skrifuurplekke wat opgegee word, tog moet nalees. Die trek van Israel gaan nou steeds noordwaarts, want noord van die Dooie See sou hulle oor die Jordaan gaan en Kanaän binneval. In hierdie les word melding gemaak van die aanvanklike oorwinnings van Israel oor die Kanaänitiese volke (hier: oos van die Jordaan).

Hulle trek van Obot en slaan laer op by die spruit Sered. Hierlangs sal wel die laaste van die ou geslag (wat in Kades gevonnis is, Num. 14:29) weggesterwe het. Hierdie spruit loop van die suid-oostekant in die Dooi See.

Hiervandaan trek hulle weg tot oorkant die Arnon, 'n rivier wat van die oostekant in die Dooi See vloei (omtrent in die middel tussen noord en suid.) Hulle het nou die grens van die gebied van die Amoriete bereik. Die lang en moeisame tog deur die dorre woestyn is nou verby. Hulle nader nou vrugbare streke, stede en dorpe, en groen weivelde. Maar — hulle pad loop deur die land van twee groot teenstanders, naamlik die Kanaänitiese vorste: Sihon, koning van die Amoriete, en Og, koning van Basan.

Hier op die grens van Moab het daar intussen weer gebrek aan water ontstaan; die volk murmureer egter nie; 'n put wat Moses aanwys, bied voldoende water, vs. 16, en die volk sing 'n danklied, vs. 17, 18a.

Moses stuur boodskappers na Sihon, vs. 21, en vra: vs. 22. Sihon weier die beleefde versoek en trek selfs met 'n leër teen Israel op. Israel behaal die oorwinning en neem die hele gebied van Sihon in besit, vs. 24, 25.

Vs. 27—30 gee enkele gedeeltes van wat vroeër digters onder die Amoriete gesing het oor die oorwinning wat die Amoriete oor Moab behaal het.

Na die oorwinning oor Sihon sit Israel sy veroweringstog verder noordwaarts voort, nou teen Og, die koning van Basan. Basan lê noord van die rivier Jabbok, 'n mooi en vrugbare landstreek. Israel word bemoedig, vs. 34, en behaal ook oor Og die oorwinning.

Deur hierdie oorwinnings oos van die Jordaan is die geloof en die moed van Israel ongetwyfeld gesterk. Hulle het nou reeds 'n goeie landstreek in besit en kan 'n bietjie uitrus eer hulle die groot militêre onderneming teen Kanaän begin, terwyl intussen die roem van hulle wapens skrik onder die Kanaäniete verwek.

Aantekeninge.—(1) Vs. 14 en 15 is tussen hakies in die reisverhaal ingevleg. Die „Boek van die Oorloë van die HERE" was waarskynlik 'n versameling van gedigte, waarin die oorloë en oorwinnings wat Israel gevoer en behaal het, meegedeel of besing word. Wie die opsteller daarvan was, weet ons nie. 'n Soortgelyke versameling van liedere word genoem die „Boek van die Opregte," Jos. 10:13 en 2 Sam. 1:18.

(2) Die Here het nie toegelaat dat Israel teen Edom veg toe Edom Israel nie wou toelaat om in vrede deur sy land te trek nie, Num. 20:14—21, omdat die Edomiete te na aan die Israeliete verwant was, maar die Amoriete het tot die Kanaänitiese volke behoort wie se sonde hulle ryp gemaak het vir die oordeel, vgl. Gen. 15:16. Wat die land van die Ammoniete betref, Israel het dit nie ingeneem nie, omdat dit nie onder hulle beloofde erfdeel geval het nie.

(3) Dis wenslik dat die onderwyser(es) vooraf ook Deut. 2:24—3:13 lees, waar Moses 'n oorsig oor hierdie geskiedenis gee. Op etlike ander plekke word die oorwinning oor Sihon en Og ook vermeld, maar dis nie hier ter sake nie. (Vertel vir die kinders van die ysterledikant van Og (13½ voet by 6 voet, Deut. 3:11) Raadpleeg tog veral 'n kaart, anders tas 'n mens in die duister.

SONDAG, 26 NOVEMBER

LES: Bileam, Num. 22:1—21.

Na die onderwerping van Sihon en Og slaan Israel laer op in die vlaktes van Moab, aan die oostekant van die Jordaan, teenoor Jérigo, wat aan die anderkant van die rivier lê. Die aanwesigheid van die Israeliete in die vlaktes van Moab was oorsaak dat Balak, destyds koning van Moab, baie onrustig gevoel het. Hy het gesien alles wat die Israeliete die Amoriete aangedoen het (Sihon en Og) en het gevrees dat hulle met hom en sy volk ook so sou handel. Deur gesante laat hy die naburige Midianiete weet dat „hierdie menigte alles wat rondom ons is, sal opeet, soos 'n bees die groenigheid van die veld opeet." Balak beoog die hulp van die Midianiete as bondgenoot teen Israel. Die gevolg van hulle onderhandelings is dat hulle gesamentlik 'n deputasie na Bileam stuur in die omgewing van die rivier Eufraat, in Mesopotamië, om hom te ontbied. In samewerking met die Midianiete gryp Balak 'n eg heidense middel teen Israel aan; Balak het soos baie ander destyds gedink dat sommige mense met behulp van die gode die mag besit om nie alleen persone nie, maar ook hele volke te vervloek en om dan osdoende hulle planne te verydel. Nou stuur hy boodskappers om Bileam te roep om Israel te kom vervloek, in die hoop dat die vloek van Bileam Israel sou lam slaan.

Wie was Bileam? Die gevoelens omtrent hom is van ouds af onder Bybeluitlêers verskillend gewees. Sommige sien in hom 'n valse profeet, terwyl ander hom weer beskou as 'n ware profeet, wat egter deur eersug en geldgierigheid beheers word. Dit is ten minste seker, dat hy nêrens in die Skrif met die naam genoem word, waarmee die ware profete van die Here aangedui word nie. In Jos. 13:22 word hy 'n waarsêer genoem; in 2 Petr. 2:16 noem die apostel hom 'n profeet, omdat dit God behaag het om hom in hierdie bepaalde geval as werktuig te gebruik (hoewel teen Bileam se sin). Bileam was 'n man wat nie van die ware kennis van God verstoke was nie, maar sy Godskennis was met heidense afgodery vermeng.

Balak was baie bang vir die Israeliete, maar het intussen geen rede gehad om hulle te vrees nie, Deut. 2:9.

Die Moabiete het nie tot die sewe Kanaänietiese volke behoort wat deur Israel uitgeroei moes word nie, maar was aan Israel verwant. Hier volg die volke wat aan Israel verwant was: (1- die Amalekiete, afstammelinge van Esau; suidwes van Kanaän. (2) Die Edomiete, die nageslag van Esau in die algemeen; suid van Kanaän. (3) Die Midianiete, afstammelinge van Midian, seun van Abraham en Ketura; suidoos van Kanaän. (4) Die Moabiete en Ammoniete, nakomelinge van Lot; oos van Kanaän.

Die roeping van hierdie volke was om Israel soos 'n ringmuur af te sluit van die naburige heidense volke; hulle sou intussen ook deel in die seëninge van Israel; hulle het egter hulle roeping nie verstaan nie en hulle aan die gemeenskap met Israel onttrek, en ook aan die God van Israel.

Die gesante van Balak na Bileam neem ook, soos dit die gewoonte was, 'n waarsêersloon met hulle saam, m.a.w. 'n geskenk. By hulle aankoms deel hulle aan Bileam die doel van hulle sending mee. Die Here verbied Bileam ewewel om met Balak se boodskappers saam te gaan. Bileam sê dan ook vir hulle: „Die Here het geweier om my saam met julle te laat gaan," maar let daarop, hy verswyg dat die Here ook gesê het: „Jy mag die volk nie vloek nie, want hulle is geseënd," vs. 12, 13. In sy hart voel Bileam baie lus om saam met Balak se boodskappers te gaan — dink net aan die ryk beloning!

Balak stuur daarop 'n tweede gesantskap, hierdie keer nog vernamer en aansienliker as die eerste, met 'n verleidelike aanbod van hoë verering. Bileam weier weer, hoewel hy graag wil saamgaan, want hy begeer die geld en die eer wat Balak hom aanbied. Lees 2 Petr. 2:15. Hierdie keer laat die Here Bileam toe om met die gesantskap saam terug te keer na Balak toe, maar laat hom baie duidelik verstaan dat hy niks sal mag sê behalwe wat die Here hom beveel nie.

Let wel:—Die lesse van die O. Testament breek hier af, maar word aanstaande jaar, D.V. vanaf hierdie punt hervat. Die volgende twee Sondae word gewy aan die Kerksgeskiedenis.

—D.F.E.

◆

Witbank-gemeente Dankbaar

Groot was die vreugde van die gemeente toe ons plaaslike leraar, ds. L. M. le Roux, bedank het vir die beroep na Lichtenburg. Ons wil dan ook van hierdie geleentheid gebruik maak om namens die gemeente, ons hartlike dank uit te spreek aan hom vir hierdie beslissing. Ons simpatie met die gemeente Lichtenburg.

Ons wens hiermee dankie te sê vir wat ds. en mevr. le Roux in die verlede vir hierdie gemeente gedoen het. Ons sê dankie dat ds. le Roux weer sy weg oopgesien het om by ons te bly. Ons bede is dat hulle nog baie jare sal gespaar bly, baie jare op Witbank sal vertoef en dat hulle werksaamhede met ryke seëninge belaai word. Mag die genade van die Almagtige met hom en sy huis bly.

Verder wens ons die aandag daarop te vestig dat ons volgende Nagmaal D.V. sal plaasvind op die vierde Sondag van Oktober.

J. P. J. COETZER.

★

Benoni

Op 12 en 13 Augustus het hierdie gemeente weer Nagmaal gevier.

Behalwe Sondagaand, was die opkomste taamlik goed. Die voorbereidingsdiens is waargeneem deur proponent J. de Wet. Sondagmore en Sondagaand het ons leraar, ds. P. G. Geertsema, opgetree.

Die prediking by al drie dienste was boeiend en leersaam.

Trouens, die vraag doen hom maar weer voor: „Waar lê die fout?" Daar is so baie van ons lidmate wat skynbaar nie meer behoefte het om aan die dis van die Here aan te sit nie. Maar, ons vertrou egter dat die dag verhaas sal word dat ouers weer in talle met kinders na die huis van die Here sal kom.

CHRIS ENGELBRECHT,
Scriba.

Die Ned. Herv. Kerk van Afrika en die Nederlandsche Herv. Kerk

GRAAG voldoen ek aan die versoek om 'n paar gedagtes oor die aansluitingswerklikheid en aansluitingsmoontlikheid van ons Kerk en die Nederlandsche Herv. Kerk onder woorde te bring. Dit sal geen verrassend-nuwe gedagtes wees nie, omdat dit deur die gang van ons kerkgeskiedenis alreeds in ons vaag-bewus leef, omdat ek ook alreeds oor dié onderwerp op twee vergaderings van Randse predikante uitvoerig gespreek het. Maar al is dit so, dan is dit tog goed om in 'n wyer kring hierdie gedagtes weer opnuut en helder te sê.

—Dr. B. J. Engelbrecht.

Wanneer die Heidelbergse Kategismus (Vrae en Antwoorde 54 en 55 en Die Kortbegrip, Vrae en Antwoorde 40 en 41) oor dié werklikheid wat ons „Kerk" noem, spreek, dan verwag ons dat dit die aangewese plek is om oor die **mens**, en veral oor die mens in sy staat en akte van onderlinge **samesyn**... te handel. En tog is dit nie so nie. Geen woord word hier gerep oor menslike samehorigheidsgevoel, gemeenskapsdrang of ander gemeenskapsrigtende faktore nie.

Dit is die **Seun van God** wat uit die ganse menslike geslag vir Hom 'n **gemeente uitverkies** op die ewige lewe heen. **Hy** vergader, beskerm en onderhou dit deur **sy Woord en Gees.** Die **eenheid** is die eenheid van **geloof**, en alleen in die geloof is en bly ons lidmate van hierdie Kerk. **Die Een** wat hier handel, wat hier kies en bymekaarbring en in hierdie eenheid gedurigdeur bewaar, is God Self. Van **Hom** is hier sprake, omdat hy gespreek het en in sy gemeente spreek. En die kenmerke van die ware en werklike Kerk is die suiwere prediking van **Gods Woord** en die bediening van die Sakramente volgens die instelling van **Christus.**

Wanneer 'n kerkgenootskap en gemeente so saamgeroep is, en hierdie kenmerke van suiwere Woord en Sakrament daar is, dan is dit werklik en waarlik kerk, en dan behoef ons die ooreenkomste in verskillende kerke nie as **ons** deug te beskou nie, en dan behoef ons ook nie kwaad te word as daar verskille is, waar **ons** eenheid verwag of wil hê nie.

Hierdie gedagte moet ons goed vashou as ons spreek oor die verskille en ooreenkomste tussen ons Kerk en die Nederlandsch Herv. Kerk.

★

Nou tree hierdie werklikheid wat ons „Kerk" noem, in verskillende vorme na buite-toe uit. Dit word **hoorbaar** in die verskillende artikulasies van die Woord wat dit spreek; dit word **innerlik-sigbaar** in die sakramente wat dit in die handeling van die uitdeling en ontvangs verrig en uiterlik-sigbaar in die barmhartigheidsdiens, geboue ens. Die gang daarvan word **spoorbaar** in die pad wat dit afloop deur die suilegang van die jare van sy geskiedenis.

I. En so tree die Kerk die sigbaarheid in deur sy **liturgie**, dit is, deur sy **handelwyse** by die openbare erediens nl. die prediking van die Woord, die bediening van die sakramente, die gemeentelike geloofsbelydenis, die kerklike sang en musiekspel, die gebed en die bevestiging van lidmate en kerklike ampsdraers. Dit is die vorme waarin die Kerk bestaan en leef binne die mure van die kerkgebou om **so-doende** God „te dien, te eer, te vrees, en skape van Sy wei te wees." Daarom word dit **erediens** genoem.

Histories en prakties sluit ons hier baie nou aan by die Nederlandsch Herv. Kerk. Om hierdie aansluiting in erediensvorme helderder te stel, sal ons nie alle vorme van erediens behandel nie (bv. ons inrigtingswyse van die erediens, die gebruik van dieselfde formuliere ens. nie), maar ons sal alleen heenwys op die vorme van prediking en Kerksang. **Prediking:** Die Nederduitsch Herv. Kerk van Afrika staan by haar lidmate bekend vir haar besondere preekinhoud en preekwyse. Dit was 'n kernpunt in haar bestaan en van haar bestaansreg. Dit het sy histories reglynig probeer handhaaf vanaf die vroeër Hollandse predikante tot vandag toe. Ons glo nie dat ander vorme van prediking as hierdie historiese vorm ooit diep ingeslaan het in die N. Herv. Kerk alhier nie. **Kerksang:** Die woord en musiek van die Nederlandse bundel van „Evangelischen Gezangen" van 1806 het so ingewortel geraak en gegroei met die Nederduitsch Herv. Kerk, dat ons dit vandag nog in sy vertaalde vorm grotendeels gebruik. Wie iets van ons kerkmense se aard af weet en wie iets begryp van die probleme van „vertaling" van woord en toon, sal sien dat ons, wat kerksang betref, baie moeilik ander, geheel-nuwe weë sal kan gaan. Daar was ook ander liederbundels in S.A. wat van ander bronne af as bogenoemde Nederlandse bron gevloei het maar ons kerk het hierteen gestaan en gestry soos iemand wat vir sy eie bestaan opkom.

Prof. Dr. G. van der Leeuw is **die** Nederlandse geleerde wat baie werk vir die liturgiese vernuwing in die Nederlandsche Herv. Kerk. Hy voel dat daar tot nou toe te min besin is oor die groot dinge wat **gebeur** en **gedoen word** in die erediens, dat ons baie dinge uit „gewoonte en bygelowigheid" doen, sonder om die werklike sin en betekenis te ken van wat daar hier-en-nou **werk-lik** word. Hy vind ook die grond waarop die huidige Nederlandsch Herv. Kerk in die groot gebeurtenis van die erediens staan, te nou en te eng en hy gryp **terug** na oer-christelike en oud-christelike vorme en gryp **rondom hom** na wyer vorme wat ook in ander, verder lande leef.

Nou wil ons geensins beweer dat ons ons erediens-vorme op hierdie selfde patroon nuut en wyd moet maak nie, maar één ding kan ons hier leer, en dit is dat ons weer opnuut moet besin en helderheid moet kry (en dit aan die gemeente moet meedeel) oor wat **gebeur** en **gedoen word** in die erediens in die Kerk. Baie keer preek ons vir mense wat nie in die Kerk is nie, of ons lewer 'n preek vir die weeksdae, en ons vergeet dat daar hier-en-nou, terwyl die **diens** aan die gang is, geweldige en groot dinge gebeur en gedoen word. Miskien is die saad hiervan al by die Hervorming gesaai. Calvyn het bv. heftig geprotesteer teen die **verkeerde** Roomse seremonies. Miskien het later geslagte hierdie protes algemeen gemaak teen **alle** seremonie en sodoende oog verloor vir die ware sin van die **regte** seremonie (= erediensvorme).

II. Verder spreek die Kerk ook haar bestaan uit in haar openbare belydenis. Die belydenisskrifte is die Kerk se simbole, haar vaandels waaronder sy as lydende en strydende gemeente **voortloop** om **sodoende** oorwinnende gemeente te **word.** Ons lê hier veral nadruk op die **akte,** die lewend-bewegende karakter van die kerklike belydenis. Ons doen dit omdat daar vandag veral onder ons meer-ontwikkelde mense 'n protes teen die kerklike **dogma** ontstaan het. Hulle beskou die kerklike **dogma** as 'n half-versteende leer van kerklike gesag-van-buite-af, waarop die muwwerige stof van eeue se kerklike onontwikkeldheid en kerklike vooroordele rus. Maar hierdie beskouing kan alleen waar wees vir iemand wat nie kerklik meeleef nie, en wat of te „gemaklik" is om kerk-toe te gaan, of wat dink dat hulle te „ontwikkeld," te slim is, om kerk-toe te gaan. (Gewoonlik is hierdie mense so ontwikkeld, dat hulle nie eers weet wat 'n kerklike dogma is nie, en nog nooit die moeite gedoen het om 'n paar aandagtig deur te lees nie!) Die kerklike belydenis sluit wel aan by die eeue wat voorafgaan, maar as dit werklik ware belydenis is, dan sê die Kerk in elke oomblik van beslissing opnuut „ja" op wat deur die eeue heen uitgespreek is, en sodoende maak die Kerk van die ou spreke 'n nuwe, lewende helder woord. Maar dit is juis in hierdie aansluiting by die eeue wat voorafgaan, waar ons nou verbonde is aan die Nederlandsche Herv. Kerk. Ons het naamlik **dieselfde** belydenisskrifte, dieselfde konfessie as wat sy het. Nou is dit ons standpunt dat daar geen bowe- of buite-konfessionele standpunt bestaan nie. Wie rustig bokant die belydenis (konfessie) staan en dit „krities" betrag, staan daarmee juis alreeds buitekant die Kerk — hy wat op 'n afstand die geveg dophou, is 'n waarnemer en nie 'n eerlike vegter nie, en hy wat krities staan terwyl die gemeente bid en bely, bid en bely nie saam nie. Alleen hy wat saam in die beslissing van die belydenis staan, weet wat die ware sin en betekenis van die belydenis is. Menslik gesproke is ons alleen één in die geloof met dié Kerke (o.a. die Nederlandsche Herv. Kerk), wat dieselfde **geloofs-**belydenis as ons bely. Menslik gesproke . . . maar ons as mense kan geen ander standpunt as 'n menslike standpunt inneem nie. Met die ander Kerke kan ons alleen **saam-**werk en saam-voel en nie as **één** saam-bely nie, omdat die geloofsbelydenis **verskillend** is.

Nou moet ons egter die keersy van hierdie saak duidelik belig: Dit is ons beskouing dat geeneen 'n werklik-goeie dogmaticus (en teoloog) kan wees sonder dat hy ook die belydenisskrifte van ander christelike Kerke met liefde en simpatie bestudeer nie. Dit is ons plig, want hier het ons **christelike** Kerke wat hulle **geloof bely.** Deur hierdie navorsing kan ons baie nuttige en goeie dinge leer.

Daar is in hierdie verband egter twee gebiede wat ons moet onderskei: (i) Daar is die gebied van die **redelike woord** (studie, wetenskap, kennis) en (ii) daar is die gebied van die **beslissingsdaad** (geloof,belydenis). In die gebied van die spreke, van die redelike woord, kan ons baie belydenisse bestudeer en baie van hulle leer. Maar dan kom die uur waarin ons moet beslis, en hier kan ons maar één groep Belydenisskrifte kies as die ware en werklike. Ons **het** altyd dieselfde groep gekies as wat die Nederlandsch Hervormde Kerk gekies het, en daarom sluit ons **historiese bestaan** daar aan; ook ons huidige bestaan sluit by hierdie geskiedenis aan, omdat ons gedurigdeur en weer-en-weer die ou beslissing tot ons eie nuwe beslissing maak. Natuurlik is ons vry om ander belydenisse te kies, — maar, dan staan ons deur 'n sodanige beslissing in 'n ander kerkverband, en nie meer in die Hervormde nie.

(Vervolg in Desember-uitgawe)

Heengaan van Genl. Smuts

ONS vorige uitgawe het reeds ter perse gegaan, toe die afsterwe van Generaal Smuts ons bereik het. Tog wil ons nie nalaat om in hierdie uitgawe sy heengaan te betreur nie.

'n Groot man is 'n gawe van God aan 'n volk en so 'n gawe ontvang 'n volk nie elke dag van bo nie. Generaal Smuts was so 'n gawe, ryk bedeel met baie talente van God en die talente het hy gebruik tot vér buite die grense van sy eie vaderland, in belang van nie maar een of 'n paar volke nie, maar in belang van die mensheid.

Van koning Saul staan geskrywe dat hy ‚van sy skouers af boontoe hoër was as die hele volk." Dit kan ook van Generaal Smuts gesê word met hierdie onderskeid egter dat dit in Saul se geval gesê is van sy liggaamlike bou, en uiterlike gesteldheid, terwyl dit in die geval van Generaal Smuts gesê moet word van sy innerlike gesteldheid. In sy verstandelike vermoëns het hy skouer-hoog uitgeblink bo die groottes van sy tyd. Na sy liggaam was hy nie sterk gebou nie, eerder tenger, maar wat het hy 'n bykans onuitputlike energie aan die dag gelê!

Daar was baie wat met hom verskil het, maar sy grootheid, sy bekwaamheid kan nie betwis word nie. Sy optrede het soms veel kritiek uitgelok, maar soos die Hollandse spreekwoord lui: „Wie aan die weg timmert, heeft het meest bekyks." En hy was vol bruisende aktiwiteit; aktief het hy deelgeneem aan verskillende gebiede van die lewe en op elke terrein het hy uitgeblink as politieke leier, as generaal, as wetenskaplike, as filosoof. Maar hy het ook uitgeblink deur sy opvallende eenvoud, en hierin is hy sterk gesteun deur sy gade, mevr. Smuts, 'n vrou met 'n sterk persoonlikheid, 'n sterk oortuiging en een wat die moed het om haar gang te gaan sonder om te vra wat ander daarvan dink. Ons beskeie mening is dat die volk nie tenvolle besef wat hierdie vrou, sterk in haar eenvoud en eie oortuiging, vir wyle haar man beteken het nie.

Die meegevoel van die hele Ned. Herv. Kerk gaan na haar en haar gesin uit in hierdie so smartlike verlies met die bede dat die hemelse Vader hulle mag skenk die vertroosting van sy goddelike Gees.

—JOH. DREYER.

MATTE en GORDYNE

Ons het MATTE vir baie KERKGEBOUE in Suid-Afrika verskaf en GORDYNE vir KERKSALE.

Ons maak spesiale voorsiening vir u BENODIGHEDE

☞ VRA ONS VIR 'N PRYS!!

PARIS MODELS CARPET Co.

PRESIDENTSTRAAT 119,
Foon 22-7747 Posbus 4903
JOHANNESBURG.

Sing Ons Nog?

DIT is nie meer te lank gelede nie, trouens, ons wat nou middeljarig is, kan ons die dae, nog baie goed herinner, dat 'n mens so teen die aand, net na etenstyd op die dorp en selfs ook by Afrikaners in die stad, dikwels op die stoep moes wag as jy besoek wil gaan aflê, omdat die huismense nog besig is met hulle gereelde daaglikse huisgodsdiens. Hoe dikwels moes ons nie geduldig vir 'n tien minute of 'n kwartier wag dat die huisvader eers klaar gelees, gebid, en die huisgenote almal saam hartlik eers een of twee versies uit 'n bekende Psalm- of Gesang gesing het nie! En as ons effens vroeër gekom het, was dit ons genot om saam met die huisgesin in hulle godsdiens te kon deel.

Tydens die Tweede Vryheidsoorlog van 1900 was dit 'n kenmerk in die Boerekommando's, en veral in die krygsgevangenekampe, waar daar minder gevaar in gesteek het om uit volle bors te sing, dat elke oggend en elke aand na godsdiens uit elke tent die forse Boerestemme hartlik in die sing van Psalms of Gesange gepaar het. Selfs in Indië, Ceylon en St. Helena, was dit een van die onvergeetlike herinneringe van ons teruggekeerde krygsgevangenes dat uit elke tent, oor bulte en rante versprei, die een na die ander 'n heerlike gesang by die huisgodsdiens laat opklink het. Dit het ons volk eenvoudig in die bloed gesit! Dit was deel van ons vaders se tradisie en gewoonte. Hulle sou eerder vergeet om te eet as om huisgodsdiens te hou en daarby 'n Psalm of Gesang te sing.

Vandag is dit helaas anders. Watter jongkêrel wat 'n nooientjie wil gaan uitneem, moet nog eers in die sitkamer of eetkamer of op die stoep wag totdat haar vader klaar is met die huisgodsdiens?

En as dit in een uit 'n honderd gevalle mag gebeur dat die jongman eenkant in die eetkamer moet kom sit en wag totdat Sarie se pa klaar is met die huisgodsdiens, dan moet die arme kêrel gewoonlik nog met 'n toe mond sit as hulle sing, omdat hy nie die woorde van die bekende versie ken nie!

Ons wil graag aanneem dat daar nog baie gevalle in ons huisgesinne is waar daar gereeld huisgodsdiens gehou word en waarby daar gereeld gesing word. Ons hoop dit van harte. Ons nuwe Psalm- en Gesangboek gee vir ons die geleentheid om van die mooiste en verhewendste gewyde kerkliedere wat bekend is te sing. Ons kinders kry die geleentheid in die Sondagskole en ook in die dagskole om hierdie kostelike kerkliedere te leer, maar dan moet die ouers die huisgodsdiens gebruik om ook tuis die kinders te leer om te sing.

Al moes die ou harmonium wat as 'n erfstuk uit Pa en Ma se woning nie in u moderne huis

(Vervolg in kolom 3)

(Vervolg van kolom 5)

wou pas nie so gou as moontlik vir 'n radiogram plek maak, moenie toelaat dat die monde van u en u kinders gesluit word vir die sing van ons heerlike gesange nie. Daardeur gaan 'n stuk van ons godsdiens en van ons kultuur verlore, wat met niks in die wye wêreld vervang **kan** word nie.

(Oorgeneem uit ‚Die Voorligter')

AFWYKING VAN ONS CHRISTELIKE KERKE

Waar Moet Ons Begin?

DAAR is by baie van ons huisgesinne geen huiskatkisasie meer nie. Die opvoeding tuis geskied nie meer in die gees van liefde, waarin albei ouers die grootste geestelike erfenis aan hul kinders wil meedeel nie en ook nie meer met die besef dat die kinders daarsonder nooit mag groot word nie. Nee, ons kinders word maar afgeskuif op die staat, in die skole gevoed en opgevoed.

—Oud. H. W. Ras.

Dink u nie, geagte ouers, dat daar inderdaad rede bestaan om bekommerd te voel oor die algemene agteruitgang in die godsdienstige kennis van ons kinders nie? En as ons daaraan dink dat die kinders van vandag die manne en vroue oor 'n twintig, dertigtal jare sal wees en die Kerk dan sal moet dra, dan is dit te begryp dat as hulle nie vandag behoorlik toegerus word met die nodige kennis in kerklike leer en geestelike waarhede nie, van hulle in die toekoms dan nie verwag kan word om die Kerk van Christus met seën te dien nie.

Eindelik moet ons dit baie sterker stel: As ons die godsdienstige onderrig van ons kinders verwaarloos en hulle die Nederduits Hervormde leer nie van kleins af inskep nie, hoe kan die Nederduits Hervormde Kerk wat ons vaders met smaad en trane gestig het, bly voortbestaan?

Dit sal verval en verwater en elke windvlaag van vreemde leer en van afval en selfs van tugteloosheid sal in die kerk indring.

Bowedien sal ons huise verval, en menige huisvader en huismoeder sal die skrikwekkende ondervinding van Eli moet deurworstel.

U sal dus toestem dat as ons 'n toestand van algehele verval wil voorkom, ons by ons huise, ons kinders moet begin.

Vergun my dan 'n paar reëls oor die godsdienstige onderrig van ons kinders tuis, of, soos dit gewoonlik genoem word, die huiskatkisasie. Ons handel eers oor die betekenis en dan oor die noodsaaklikheid van huiskatkisasie.

1. Die betekenis of doel van huiskatkisasie.

(a) Die eerste saak wat beoog moet word met die huiskatkisasie is: **Die bekendmaking van die goddelike waarhede.**

Die Christelike kerk het die heerlike roeping om in die verbygaande wêreld die ewige en dierbare waarhede van die Woord van God bekend te maak. Om dit te kan doen, moet die kerk self op hoogte wees met dié waarhede. Elke lidmaat van die kerk moet 'n ligdraer wees. Die enige Bewerker om ons die waarhede, die lig deelagtig te maak, is God self, maar een van die aangewese middels wat God gebruik het om ons, en wat Hy nou nog wil gebruik om ons kinders in die waarhede op te lei, is die kategetiese onderwys. En dit is so uiters betreurenswaardig dat hoe groter waarde vandag geheg word aan die betekenis van die gewone skoolonderwys, hoe minder waarde ons heg aan die betekenis van die kategetiese onderwys om skriftuurlike kennis aan ons kinders tuis mee te deel.

Luister hoe skryf Paulus aan Timotheus: „Maar bly jy in wat jy geleer het en waarvan jy verseker is, omdat jy weet van wie jy dit geleer het, en dat jy **van kleinsaf** die Heilige Skrifte ken wat jou wys kan maak tot saligheid deur die geloof in Christus Jesus. (2 Tim. 3:14, 15).

Het ons hier nog enige verdere argument nodig. Alleen dien nog daarop gewys te word dat onder huiskatkisasie nie maar net moet verstaan word die voorbereiding van die paar lessies wat vir die katkisasie op Sondae aangegee word nie. As ouers meen dat hulle met sodanige toesig hulle volle plig vervul het, is dit alleen 'n bewys dat hulle nie hulle plig verstaan nie. Ons moet as ouers voortdurend aan ons kinders die Skrifverhale meedeel. By die kind sal die belangstelling voorwaar nie ontbreek nie. Probeer maar eenmaal om u kind of kindertjies bymekaar te roep en vertel hulle van die offerande van Isak of die krag van Simson of die geloof van Daniel in die leeukuil.

U sal sien hul gesiggies sal straal van belangstelling.

(b) Die verdere betekenis en doel van die huiskatkisasie is egter ook: **Die bewapening vir die stryd van die lewe.**

Ons oefen ons kinders vir elke moeilike taak van die lewe, en met droefheid moet ons dikwels sien dat ons kinders by die van ander agter moet staan, omdat hulle in een of ander bedryf nie genoeg saam geoefen is nie. Waar ons dus ons bes doen vir die tydelike belange van ons kinders, hoeveel te meer moet ons dan nie uitsien na hulle geestelike welvaart nie. So baie ongelukkige mense is daar wat 'n mislukking van die lewe gemaak het omdat hulle nie genoegsaam toegerus was nie. Moet die ouers nie baie keer die skuld dra omdat die kinders verval het in oneerlikheid, sorgeloosheid, onstandvastigheid, ens., nie. Werklik as die jong mense vandag in hierdie stedelike atmosfeer met sy talryke versoekings wil staande bly, moet hulle goed gewapen en gevorm wees vir die stryd.

En die bewapening, die vorming, geskied deur die kennis en die belydenis en die uitlewing van die waarhede van Gods Woord. „Waarmee sal die jongeling sy pad suiwer hou? Deur dit te hou na u Woord." (Ps. 119:9), dit is die raad van elke wyse digter. En die Here self beveel sy volk: „En hierdie woorde wat Ek jou vandag beveel, moet in jou hart wees; **en jy moet dit jou kinders in skerp en daaroor spreek as jy in jou huis sit** en as jy op pad is en as jy gaan lê en as jy opstaan." (Deut. 6:6, 7).

Dit ly ook geen twyfel dat die Christelike kerk en die Christelike volk meer en meer te doen sal kry met die antichristelike magte. Die gevaar is nie meer denkbeeldig nie. Die monster van die antichris sal opkom uit die bodem van ongeloof, van afval en van die uiterste deurwerking van die sonde mag. Hierdie voortekens is duidelik sigbaar. Die aangewese weg is ook om in hierdie geweldige stryd ons en ons kinders te wapen met die geestelike wapenrusting. Die onwrikbare geloof in die drie-enige God alleen kan ons behou.

As God vir ons is, wie kan teen ons wees?

DIE NOODSAAKLIKHEID VAN HUISKATKISASIE

Wat ek tot hiertoe geskryf het, moes u alreeds oortuig het van die noodsaaklikheid van die saak. Maar daar is nog dieper liggende redes waarom dit noodsaaklik is. Die vernaamste daarvan is die eis van die doopbelofte. Met die doop van ons kinders het ons almal plegtig beloof om ons kinders as hulle tot hulle verstand kom, in die leer te onderrig of te laat onderrig. Die leer beteken, die leer van die Christelike kerk in verband met ons ellende, ons verlossing en dankbaarheid. As ons kinders nou groot word, dan rus op ons die verpligting om die feite en waarhede van Gods Woord en die weg van die saligheid, wat in die doop afgebeeld is, te leer. Die werk van die ouer, kragtens sy gelofte aan die Here by die doop, is om sy kind **breedvoerig** te onderrig. Ps. 78:4, 8 maak ook daarvan melding.

Die een uur katkisasie in die kerk kan nooit voldoen aan die menigvuldige behoeftes van die kindersiel nie.

Nee, huis en kerk moet saam werk.

Wat in die kerk geleer word, moet in die huis weerklank vind, en wat in die huis geleer word, moet in die kerk aangevul word. Die onkunde by ons kinders soos elke katkisasiemeester hier en in die stede kan getuig, is skreiend. Die meer elementêre vraë uit Gods Woord kan nie beantwoord word nie. Ons soek die fout by die huis. Daar is geen huiskatkisasie meer nie.

Weet u waarmee die bewering nog gestaaf kan word? Met die feit dat die kinders van ons weesinrigtings wat die geestelike kennis betref, kop en skouers bo die ander kinders van ons gemeentes uitstaan. Is dit nie 'n droewige feit nie. Kinders wat ouers het, en miskien welgesteld is, word geestelik meer verwaarloos as hulle wat om een of ander rede in ons inrigtings versorg moet word. Nee, ouers, laat dit ons erns wees — as ons onsself nog christene wil noem en gelowiges, kan ons ons plig nie versuim nie.

Die wekroep van Jesus Christus, die Hoof van die kerk, roep ons op uit ons slaap, en ons moet gehoorsaam:

„Laat die kindertjies na My toe kom en verhinder hulle nie." (Mark. 10:14).

So hoop en vertrou ek dat elke ouer sy plig sal nakom en sy kind na die kerk en Sondagskool sal stuur om sy of haar plek entuit vol te staan.

KLERKSDORP HET 'N Groot NAGMAAL GEHAD

Ons gemeente het weer die voorreg gehad om Nagmaal te vier op 1 Oktober. Al die dienste is waargeneem deur ds. P. W. Venter. Sy preke was kragtig en bemoedigend vir die gemeente.

Met die Voorbereidingsdiens het 47 jong lidmate belydenis van geloof gedoen. Met die Nagmaal is sewe tafels bedien. Daar het 20 oorgekom het attestasies van ander kerke.

Met die namiddagdiens is 22 kinders gedoop. Die opkoms was baie goed.

Die basaar het die mooi som van £1,100 opgebring.

G. N. PIETERSE,
Ouderling.

RONDOMS ONS

Toestande in China

Die bekende skryfster oor China, Pearl S. Buck, het in 'n onderhoud met die „New York Times" gewys op 'n paar gevaarlike „legendes" wat daar omtrent China bestaan. Die ,Missionary Monthly" van Maart 1950 neem hierdie onderhoud oor.

Die eerste legende wat Mej. Buck wil laat verdwyn, is dat die hoofprobleem van China honger is. Sy sê: „Die werklike feit is dat die honger nie China se vernaamste probleem is nie. Iedereen wat voor die jongste oorlog in China gewoon het, weet dat ondanks die verwerping van die vorige regering en die daarstelling van die militêre regering onder Chiang Kaisjek, en ondanks voortdurende plaaslike oorloë, die Chinese hulleself goed gevoed het." Die hongersnode wat China gedurig tref, is nie die gevolg van 'n basiese voedseltekort nie, maar van oorstromings en droogte. Ook is die verbindingsmiddels tussen die verskillende dele van die land nog baie primitief.

Die tweede legende wat sy verwerp is dat baie van die grond in China aan 'n paar groot grondbesitters sou behoort en dat die krag van die kommunistiese beweging juis daarin sou lê. Sy sê dat daar weinig lande in die wêreld is wat na verhouding so min groot grondbesitters het as juis China. Die gemiddelde Chinese „plaas" is maar weinig groter as vyf akkers. Die kommuniste sal hierdie groot getal kleinplasies as 'n hindernis beskou omdat die Chinees so geheg is aan sy grond.

Die volgende gedagte wat sy verwerp is dat alle Chinese Nasionaliste sleg is. Onder hulle geledere is daar baie goeie mense. Chiang Kaisjek is egter in die eerste plek 'n soldaat wat die gewone burgerbevolking met sy behoeftes nie goed kan verstaan nie. Die werklike swakheid van die Nasionaliste was dan ook nie korrupsie nie, maar gebrek aan 'n leier wat die probleme van ons tyd goed kon verstaan.

Die laaste misverstand waarop sy wys is dat China nou sekerlik kommunisties gaan word. „Ek is nie een van hulle wat hulleself troos met die gedagte dat die Chinese kommunistiese leiers nie werklike kommuniste is nie. Hulle is kommuniste en hulle het dit oor en oor bewys." Die Chinese het die kommuniste toegelaat om binne te kom, nie omdat hulle almal kommuniste wil word nie, maar omdat hulle die hoop op President Chiang Kaisjek opgegee het. Die Chinese het baie organisasies wat almal 'n plaaslike karakter dra. Geheime verenigings bestaan daar reeds vir duisende jare. Provinsiale bande is baie sterk. Die toesprake van Mao Tse-tung (die kommunistiese leier) word deur die Chinese nie meer geglo as die van ander oorlogsaanhitsers nie. Dat hy 'n kommunis is, is vir hulle toevallig.

Vierduisend jaar van politieke ondervinding van allerlei aard het die Chinese geleer om baie terughoudend te wees in verband met alle politieke leiers. Hulle is nie geskik om helde te vereer nie. Hulle is as volk te oud vir dergelike kinderlike emosies. Hulle wag daarop dat hulle leiers hulleself vernietig. Hulle beskou nou reeds die verdeling wat in die kommunistiese party begin ontstaan met 'n geheimsinnige glimlag. Hulle is 'n hardwerkende nasie en elke regering sal hom by hierdie toestand moet aanpas.

'n Wenk vir predikante wat met vakansie gaan

In die weekblad „De Hervormde Kerk" van 1 Julie sien ons 'n advertensie van 'n predikant wat vir 'n maand met vakansie gaan. Hy vra vir 'n kollega om sy pastorie vir vier weke te huur „tegen vergoeding van 75 gulden en vier preekbeurten."

As een van ons predikante so 'n plan sou maak, moet hy tog nie die preekbeurte vergeet nie!

Die afsydiges moet tot 'n keuse gedwing word!

Onder hierdie opskrif sê Dr. J. C. G. Kotzé in „Die Kerkbode" van 14 Junie:

„Daar is vandag baie volksgenote wat die Kerk glad nie graag van die toneel sal wil sien verdwyn nie; hulle erken inteendeel die waarde van die Kerk; maar hulle self sal nie 'n vinger verroer om dit te help uitbou nie. Nee, hulle sit in die balkon soos onpartydige toeskouers, terwyl ander die pad van stryd, selfverloëning en opoffering agter die Meester aan alleen moet loop. Sit dié mense so in die balkon, omdat hulle te gemaklik lewe en vir God dus nie nodig het nie? Of omdat hulle in hul skynbaar onbekommerde lewe in sondige wêreldse gemaksug eenvoudig weier om ernstig oor die dinge te dink? Of is dit omdat die Kerk misluk het om aan hulle 'n taak te stel, wat hul verbeelding kon gryp en hul beste talente in aksie roep? Of het al hierdie oorsake miskien daartoe meegewerk? Hoe ook al, nou het die dag aangebreek dat die Kerk dié mense eenvoudig reguit moet aanspreek, en hulle tot 'n keuse en daad moet dwing. Hulle moet die onhoudbaarheid van hul selfsugtige balkonlewe in die lig van die Christus van die kruis sien. Hy tog het dit eens en vir altyd gestel, dat wie nie met Hom is nie, is teen Hom.

Onder sy volgelinge erken Hy geen balkonsitters nie!

Wat evangelisasie betref, skryf hy dan die volgende:

„Die Kerk moet sy gereelde program daarop inrig, dat die **Woord kan uitgedra word** na hulle wat deur die stem van die preekstoel nie meer bereik word nie. Ons moet na buite beweeg. Meer moet gedoen word vir evangelisasie oor die radio; meer moet gedoen word vir die verspreiding van doeltreffende lektuur; meer moet gedoen word

(Vervolg in kolom 3)

(Vervolg van kolom 5)

vir persoonlike werk, sowel deur die spesiale ampsdraers as deur geoefende lidmate; meer moet gedoen word in die stuur van gelowiges na mense van hul eie rang en met dieselfde soort werk; meer moet gedoen word in verband met die noodsaaklike plig om te luister na hulle wat van die Kerk vervreemd is, sodat hul behoeftes en probleme beter behartig kan word; meer moet gedoen word in waaragtige gebed, wat die troon van God sal aangryp; ja, meer moet gedoen word in die verkondiging van die Woord van God self, sodat die mens van ons tyd andermaal bewus mag word dat God hom in daardie Woord aanspreek en hom tot 'n keuse dwing.

Ons lewe in buitengewone en moeilike tye, en wee ons as ons die nood van ons dag onderskat, en dit probeer bevredig in menslike krag en langs weë wat die mense die idee gee dat ons of nie weet wat in die wêreld aangaan nie, of onmagtig is om ons by die bekommerde wêreld van ons dag aan te pas."

. . . Dit is seker woorde wat ons ook maar op ons Kerk kan toepas. Teen die heersende afval van ons tyd is daar maar net een middel: die verkondiging van die evangelie van Jesus Christus!

P. G. GEERTSEMA.
Benoni.

BOERE! BOERE!
Stuur julle room na die
Ou
Transvaal Koelkamers
wat al 34 jaar staande is en wees versekerd van
EERLIKE en OPREGTE BEHANDELING
TRANSVAAL KOELKAMERS,
Jacob Mareestraat, Pretoria. Bus 448

:-: GEMEENTELIKE BERIGTE :-:

Witbank weereens in die rou

Dit het die Heer van hemel en aarde behaag om van ons weg te neem Jacomina Hendrina Christina van Heerden (geb. Ferreira), oudste dogter van ouderling Ferreira, wat haar op 25 Maart 1950 vooruit gegaan het na die hemelse Vader. Haar lyding was bitter, waarvan die laaste vier maande smartlik was. Sy het haar altyd beywer in die werke van die Here, en was voorsitster van die Sustersvereniging op Waterval Boven en Van Dyksdrif. Sy was nog altyd bereid gedurende haar siekte om advies en leiding te gee, en wou nog so graag lewe, maar die Heer het haar meer nodig gehad en het haar geneem op die 10de September in die jeugdige ouderdom van vier-en-veertig jaar, elf maande.

Haar plek is leeg,
haar stem is stil;
Dit was u wil, o God.

Diep betreur deur haar eggenoot, ouderling F. van Heerden, moeder, broers en susters.

F. VAN HEERDEN.

★

Kimberley begin te woel

Op 2 September het die gemeente van Kimberley sy eerste basaar van stapel gestuur, en ons dank aan die Goeie Gewer wat ons daartoe in staat gestel het.

Die mooi bedrag van £104 10s. 1d. is by dié geleentheid ingesamel. Ons beskou dit 'n reuse sukses, as ons in aanmerking neem dat daar drie ander kerklike funksies dieselfde dag gehou was.

Ons skep nou moed, want sedert die stigting op 9 April, het die gemeente begin om die swaar opdraend te klim na die toppunt van sy ideale, en ons voel oortuig dat almal sal saamstem dat daar op daardie pad baie teleurstellings en wanhoop 'n gemeente van Christus oorval, en dat alleen ywer, hoop en geloof die enigste redding is.

Verder wil ek namens die leraar en kerkraad elke gemeentelid hartlik bedank vir die ywer en inspanning wat hulle aan die dag gelê het om so'n sukses te behaal. En ons spesiale dank aan die susters wat soveel opgeoffer het, want ons sal erken dat sonder hulle ons 'n volslae mislukking sou behaal het.

Langs dieselfde weg wens ons om ons innige dank en waardering oor te dra aan lede van susterskerke wat ons in enige opsig ondersteun het of selfs behulpsaam was met ons basaar.

Ons sien nou nuwe lig en mag ons geliefde kerk binne 'n kort tydperk ook hier in die verre Noord-Kaapland seëvier.

SCRIBA.

★

Standerton vier Nagmaal

Die gemeente het weer die heerlike voorreg gehad om Nagmaal te vier die 19de en 20ste Augustus. Die opkoms was goed met die voorbereiding. Ook met Nagmaal was die kerk vol.

'n Groot eer het die gemeente te beurt geval om in ons midde te hê een van ons gemeenteseuns, nl. prop. J. M. Labuschagne, wat die voorbereidingsdiens waargeneem het, asook die Nagmaalsdiens en aanddiens. Nagmaal is bedien deur ons plaaslike predikant, ds. H. M. E. Dreyer, wat agt tafels bedien het. Die doopdiens is gelei deur ds. Marsman van Volksrust.

Al die preke was besielend en inspirerend, so is die gemeente geestelik gevoed, voorwaar diegene wat die dienste nie bygewoon het nie, het baie verloor in geestelike waarde.

Ons wil ds. Marsman en prop. Labuschagne baie hartelik bedank vir hul opoffering en goeie dienste.

Die volgende Nagmaal sal wees die 15de Oktober, so die Here wil.

A. SMITH,
Scriba.

Nuwe Pyp Orrels
VIR
Kerk en Skool
Ons kan aflewering waarborg
ONLANGSE INSTALLASIES

Villieria N.H. of G. Kerk
Durban Baptist Kerk
Waterbron N.G. Kerk
Dealesville N.G. Kerk
Witbank Ned. Herv. Kerk
Florida Gereformeerde Kerk
Kroonstad N.G. Kerk

Ons het bestellings om die volgende Orrels in ons Fabrieke te vervaardig:

Ermelo Ned. Herv. Kerk
Johannesburg St. Martins Kerk
Capitol Park N.H. of G. Kerk
Wonderboom-Suid Gereformeerde Kerk
Kloof Metodiste Kerk
Germistonse Woonhuis
Nigel Ned. Herv. Kerk

Herbouings — Herstellings — Onderhoud

KERK „ACOUSTICON"
vir die dowes

KERKKLOKKE
in alle groottes van suiwer koper en tin.

★

COOPER, GILL & TOMKINS (EIENS) BPK.
JOHANNESBURG: Staibstraat 33.
KAAPSTAD: Langmarkstraat 162.
OOK TE DURBAN EN PORT ELIZABETH.

Vir die Beproefdes

JOB 33:19: Ook word hy getugtig met smart op sy bed en aanhoudende stryd in sy gebeente.

GOD het in teenspoed en verdriet iets aan die mens te sê. Hy wil die mens bewaar van sonde en hoogmoed. Dit kan gebeur dat God die mens so kasty, dat hy aan die rand van ondergang kom. En tog, ook daarin is Gods liefde! Dit kan in ons lyding sover kom dat ons die graf nader, terwyl dit lyk of ons deur God verlaat en vergeet is. Maar dan, as die einde so nader, kan dit gebeur dat God iemand stuur om ons die weg van saligheid bekend te maak. So 'n gesant was Elihu vir Job! Elihu laat heeltemal 'n ander lig val op die onverklaarbare lyding van Job. Maar hy bestraf Job eers, omdat hy getwis het met God. Dan wys Elihu hom daarop dat die Verlosser ook skuldversoener is. Deur Elihu word aan hom geopenbaar dat daar ook 'n lyding is, waaragter geen verborge skuld en sonde sit nie, en wat tog van God kom: 'N LYDING TOT VERHEERLIKING VAN GOD.

So was die lyding van Jesus Christus. Ons dink aan sy lyde in Gethsemané, waar Hy gebid het: „Vader, indien dit moontlik is, laat hierdie drinkbeker by my verbygaan" — en op Golgotha, waar Hy uitroep: „My God, My God, waarom het U my verlaat?" In die lewe van Christus word die vraag ten opsigte van die lyding van die regverdige nog baie skerper gestel as in die lewe van Job. By Hom geen skuld . . . en tog lyding! Waarom? Niemand weet die antwoord nie. Op die vraag: „Waarom het u My verlaat," word geen antwoord gegee nie. Met watter doel word deur Christus gely? Dat God verheerlik kan word. In sy dood vind God versoening met die skuld van die mens en hy word daardeur verheerlik. Christus was deur God verlate, sodat ons nimmermeer deur God verlaat sal wees nie.

So mag Gods kinders ook hulle lyding sien. Nie as straf op hulle sondes nie, maar as 'n loutering, 'n beproewing, 'n tugtiging tot eer en verheerliking van God, as 'n deel hê aan die lyding van Jesus Christus, as 'n genade van God! God wil ook deur die lyding verheerlik word.

As elke lydende sy lyding so sien, dan verstaan ons ons tekswoord. God kan tog met die lyding bedoel dat ons deurdring sal word van sondebesef en van die noodsaaklikheid van 'n skuldversoener, wat ons van ons sonde sal verlos. Dit is genade as ons die lydensweg waarlangs ons moet gaan, sien as 'n weg wat ons gedurig nader bring aan God en wat uitloop op die verheerliking van God. Hiervoor is geloof nodig, geloof as gawe van God.

Om hierdie gawe moet ons bid. Dit maak ons stil voor God. En wanneer ons in ons lyding stil geword het, wil God spreek tot ons, wil Hy ons versterk en vertroos.

„Ja, my siel is stil tot God; van Hom is my heil. Hy alleen is my rots en my heil, my rotsvesting; ek sal nie grootliks wankel nie."
(Ps. 62:1, 2)

G. J. J. ROOS.

Potchefstroom is dankbaar omdat hy sy Predikant behou

Die moedergemeente het weer die heerlike voorreg gehad om Nagmaal te vier op Sondag, 1 Oktober. Dit was ook 'n heuglike dag vir die gemeente, want reeds meer dan twaalf jaar was ds. J. G. M. Dreyer predikant van die gemeente. En na rype oorweging het hy die Sondagmore aan die gemeente bekend gemaak dat hy nie die beroep na die gemeente Melville sal aanneem nie. Hy het gesê dat hy besef dat daar baie werk in daardie gemeente te doen is, maar dat daar in sy eie ook nog ontsaglik te doen is. Daar is werk in belang van die gemeente het ds. Dreyer gesê, waarmee hy begin het en dit eers graag sal wil klaar sien. Die gemeente en kerkraad is baie dankbaarheid aan ons geliefde leraar verskuldig deur sy besluit om langer as predikant in die gemeente te bly, en ook vir die onbesproke ywer waarmee hy die gemeente bearbei. Ons wil hom en sy huis toe bid Gods rykste seën, en dat hy nog lank gespaar mag bly vir die moedergemeente van ons Herv. Kerk, en ook vir die oudste Kerk van Transvaal.

Die Nagmaalsdiens Sondagmore is waargeneem deur ds. Dreyer self. Ds. Van Oosten was ons predikant met die Nagmaalsviering behulpsaam. Ons innige dank ook aan hom vir sy hulp.

Die Vrydagmiddag het die Sustersvereniging 'n klein basaartjie gehou wat die mooi som van ongeveer £120 opgebring het. Die bedrag sal aan die gemeente Kaapstad geskenk word.

J. N. GREY,
Ouderling.

★

Gemeente Louis Brandt vier Nagmaal

Kennis geskied hiermee dat hierdie gemeente voornemens is om Nagmaal te vier D.V. op Saterdag en Sondag, 14 en 15 Oktober 1950. Reëlings is soos volg getref:

Saterdag, 14 Oktober: Voorbereidingsdiens om 7-uur n.m.

Sondag. Nagmaal om 10-uur v.m.

Sondag: Nabetragtingsdiens om 3-uur n.m.

Die bevestiging van die belydenis-katkisante sowel as dié van die gekose kerkraadslede sal ook plaasvind D.V. met die Voorbereidingsdiens Saterdagaand. Na die Voorbereidingsdiens sal daar ook 'n gemeentevergadering gehou word.

Sal alle belangstellendes asb. langs hierdie weg kennis neem en die hoop en vertroue word uitgespreek dat ons hierdie keer in groter getalle sal opkom na die eredienste. In die jongste verlede was die opkoms regtig nie bevredigend nie. Onthou! Gemeente, die Here wil dat ons saam aan sy dis sal aansit om die dood van Christus terwille van ons te gedenk.

E. H. J. ENGELBRECHT,
Scriba.

OPLEIDING . . .
HUL TOEKOMS . . .

Maar die koste?

Tiena en Johan het albei hoë ideale vir hul toekoms gekoester—sy wou dokter word en hy ingenieur. Die koste van hul kursusse sou egter baie meer beloop as wat hulle ouers gewoonweg kon bekostig.

. . .

Gelukkig het hul ouers egter vroegtydig hieraan gedink en het betyds—toe albei kinders nog klein was—hul toekoms verseker deur *Sanlam-Studiepolisse* . . .

Daar is altyd uitkoms by Sanlam!

● Wat van U kinders? Sal *hulle* die beroepe kan volg wat vir hulle soveel mag beteken? Skryf VANDAG nog, met vermelding van u eie en u kind se ouderdom volgende verjaarsdag, om volle besonderhede aan Sanlam, Afdeling 27c, Posbus 660, Kaapstad.

SANLAM

Suid-Afrikaanse Nasionale Lewensassuransie-Mpy. Beperk.
Hoofkantoor:
Waalstraat 28, Kaapstad.
Takke en Agentskappe Oral.
S4

UIT ANDER KERKE

Duitsland

Op 23 April is daar van alle kansels in die Oostelike sektor 'n boodskap van die Evangeliese Kerk voorgelees. Daarin lees ons o.a. die volgende:

„Die Evangeliese Kerk bely die Waarheid, wat Jesus Christus self is. Hierdie waarheid is nie verenigbaar met die materialistiese wêreldbeskouing nie. Daarom protesteer ons daarteen dat hierdie wêreldbeskouing in die skole, aan die universiteite en in die owerheidsorganisasies as die enige juiste waarheid gepropageer word. Geen enkele owerheid het die reg om aan iemand 'n wêreldbeskouing op te dring wat in stryd is met sy geloof en sy gewete nie. Ons roep die lede van ons gemeentes op om orals waar die geloof direk of indirek aangeval word, blymoedig te bely dat Christus ons Heer is en dat ons met liggaam en siel sy eiendom is.

Jesus Christus wat die Waarheid is, bevry ons van die mag van die leuen. Dis 'n sonde om mense met geweld tot die leuen te dwing en selfs kinders daartoe te verlei. Ons smeek met die meeste erns dat almal wat in die politeike lewe werksaam is, hulle nie aan so'n sonde skuldig sal maak nie.

Die Waarheid wat Jesus Christus is maak ons ook vry om ons naaste lief te hê. Waar die haat teen volke, rasse of klasse of teen afsonderlike persone gepredik word, is dit 'n Christen se roeping om lief te hê. Onder geen omstandighede mag hy hom skuldig maak aan haatpropaganda of gewelddade nie. En as hyself die slagoffer van so'n optrede word, mag hy geweld nie met geweld beantwoord nie, maar moet hy God om krag bid om in verdraagsaamheid te volhard."—(P.N.H.K.)

★

Columbia

Volgens 'n berig van die Nasionale Lutherraad in New York gaan daar 'n golf van godsdiensvervolging oor Columbia. Op die oomblik is die Protestantse sendingwerk slegs beperk tot die hoofstad Bogota omdat die orige gebiede te onrustig is. Protestantse kapelle is deur die volk onder aanvoering van die polisie of van die plaaslike kerklike outoriteite verwoes. Sendelinge is beroof van hulle persoonlike besittings. Die Protestantse inheemse bevolking van Columbia het aan hewige vervolgings blootgestaan en baie is gedwing om uit hulle huise weg te vlug en in die bosse te woon.

—(P.N.H.K.)

★

Vatikaan

Verlede jaar het die Vatikaanradio die volgende syfers wêreldkundig gemaak. Daar is 423 miljoen Katolieke in die wêreld. Dit beteken 'n vermeerdering van 119 miljoen oor die afgelope 20 jaar. Die aangroei is hoofsaaklik aan die uitbreiding van sendingwerk toe te skrywe. Gedurende die afgelope 20 jaar het die Katolieke verdrievoudig in getal. Tussen die jare 1920 en 1949 het die bevolking van die wêreld met 600 miljoen vermeerder, wat 'n styging van eensesde is. In dieselfde tydperk het die Katolieke bevolking met eenderde vermeerder.

—(Die Katolieke Wêreld)

★

Verenigde State

In die afgelope 25 jaar het die aantal lede van die groot Protestantse Kerke in die Verenigde State met 36 persent vermeerder. Dit is 'n belangrike feit omdat die bevolking nie met dieselfde persentasie vermeerder het. Dit bewys dat die Protestantisme sy plek in die Verenigde State volkome handhaaf, selfs al het die Rooms-Katolieke Kerk daarin geslaag om 'n invloed te bereik wat nie in verhouding met sy ledetal is nie.—(P.N.H.K.)

—0✻0—

'n Groep kommuniste het 'n tyd gelede 'n Protestantse kerkgebou in New York gekoop. Die gemeente kon dit nie langer in stand hou nie. Die Amerikaanse predikant wat hierdie feit bekendgemaak het, het uit die mond van een van die kommuniste self verneem waarom die gemeente so agteruit gegaan het. Sy woorde moet ons tot besinning prikkel. „Die kommunis waarmee ek gesels het, het vir my gesê: Ek stem met jou saam dat die Evangelie 'n magtiger wapen is om 'n vernuwing in die maatskappy tot stand te bring as ons marxistiese denkbeelde. Tog sal ons julle uiteindelik verslaan. Ons is maar 'n handjievol en julle is miljoene Christene. Maar as jy jou die geskiedenis van Gideon met sy driehonderd manne herinner, sal jy verstaan wat ek bedoel. Ons, kommuniste, bedreig die mense nie. Ons is realiste en omdat ons ons doel wil bereik, sorg ons vir die nodige middels. Van ons salarisse behou ons maar net dié deel wat noodsaaklik is; die res gee ons vir propaganda-doeleindes. Vir hierdie progapanda gee ons al ons vrye tyd. Julle gee maar min van julle tyd en byna geen geld vir die verbreiding van die Evangelie van Jesus Christus nie. Hoe kan mens aan die verhewe waarde van die Evangelie glo as julle dit nie uitdra en julle tyd en geld daarvoor gee nie? Glo my, ons sal die oorwinning behaal. Ons is bereid om alles ,selfs ons lewe vir die verwerkliking van sosiale geregtigheid op te offer. Julle is egter bang om julle hande vuil te maak."—P. N. H. K.

P. G. GEERTSEMA.

Benoni.

Gemeente Vanderhoff Beur Vorentoe

Die 19de Augustus 1950 sal altyd 'n heuglike dag bly vir die gemeente Vanderhoff, want dit was die dag waarop die gemeente weer 'n mylpaal in sy geskiedenis bereik het, nl., die ingebruikneming van die nuwe meublement, bestaande uit 'n pragtige preekstoel, 'n voorlesersbankie met die doopfonteintjie ineen, nuwe banke en Nagmaaltafel, alles in kiaathout. Die vloer is versier met mooi rooi plusmatte en die vensters is weer voorsien van nuwe gordyne wat by die meubels pas.

Die meubels is vervaardig deur die firma „S.A. Timber & Joinery Works," Johannesburg. en is gehaal met sewe vragmotors van broeders uit die gemeente wat dit alles kosteloos gedoen het. Die firma het ook twee ambagsmanne uitgestuur om alles netjies in die kerkgebou te laat inpas ens. Hulle het dit alles baie mooi en netjies gedoen. Die gemeente is baie tevrede met die werk wat gedoen is.

Die preekstoel is ook weer voorsien van 'n nuwe lap. Daar is ook 'n toring gebou vir die klok. Al hierdie en nog meer is goedgunstiglik deur verskillende lede van die gemeente gratis gedoen. Die samewerking van die gemeente was voorwaar weer 'n pragtige gebaar.

> **„Ek moet vandag baie tyd neem vir my gebed, want ek het erg veel te doen."**
>
> **—Maarten Luther.**

Die gemeente voel daarom opreg dankbaar dat deur Gods genade dit alles kon geskied, en te meer daar die meubels kontant kon betaal word. By dié geleentheid is 'n basaar gehou en 'n kollekte wat die bedrag van £2,500 opgebring het. Die meubels het ± £2,200 gekos.

Daarby het die gemeente ook die voorreg gehad om professor Van Selms gedurende die hele feesviering in sy midde te hê. Dit was 'n groot bemoediging en aansporing vir die gemeente om te sien dat een van ons professore soveel belang stel in die groei en bloei van hierdie gemeente.

Die dienste, wat op een na almal deur prof. Van Selms waargeneem is, was besonder boeiend en bemoedigend. Die gemeente het daardeur andermaal weer bewus geword van die alsiende oog van God en dat God Homself geheilig het vir ons sodat ons vir Hom geheilig mag word. Prof. Van Selms het die gemeente diep onder die indruk gebring van die menslike swakhede, van struikel en val, maar ons tewens ook bemoedig deur die heerlike wete uit Gods Woord dat sy Hand ons altyd weer oprig en ondersteun.

Die woorde van prof. Van Selms sal nog lank in ons geheue voortleef. By dié geleentheid het 27 jong lidmate belydenis van die geloof afgelê.

C. W. v. d. NEUT,

Scriba.

Predikante Tekort

WAT ons Kerk betref, was die woorde van ons Here Jesus nog altyd waar: „Die oes is wel groot, maar die arbeiders min."

Ons weet hoe ons sake in die war gestuur word as daar 'n tekort aan arbeidskragte is. Ons omset en winste word kleiner, ons sake gaan agteruit en dit kan selfs bankrotskap in die hand werk. Meer as een boer moes sy plaas vaarwel sê omdat hy nie oor arbeidskragte beskik nie. Meer as een oorlog is verloor deurdat die arbeidskragte wat moes produseer, ontbreek het. Die gebrek aan arbeidskragte bring altyd mee agteruitgang, bankrotskap en selfs vernietiging.

Die skade kan altyd min of meer bereken word op stoflike gebied. Die woorde van Christus sien egter op die geestelike gebied en die skade wat gely word is nie berekenbaar nie.

Ons Kerk het nog al die jare te kampe gehad met 'n tekort aan arbeidskragte. Groot gemeentes lê vir jare lank vakant; gemeentes wat reeds afgestig kon word kan nie daartoe oorgaan nie omdat daar nog meer vakante gemeentes sal wees; uitgestrekte gemeentes kan nie doeltreffend bearbei word nie en van tienduisende siele kan nie rekenskap gegee word nie. Die rede vir hierdie toestande is: tekort aan arbeidskragte, aan predikante.

Op die oomblik staan 78 predikante in diens van die Kerk. Die statistiek waaroor ons op die oomblik beskik is byna twee jaar oud, maar gemiddeld bedien elke predikant oor die 800 lidmate en meer as 1,400 siele. Baie gemeentes lê wyd uitgestrek en van intensiewe bearbeiding is daar nie sprake nie. Die tyd het dit egter meegebring dat intensiewe bearbeiding en evangelisasie gedoen moet word, veral in die stedelike gebiede. Daar is ongeveer 'n dertigtal sulke gemeentes. Die groot hinderpaal is egter dat die meeste van hierdie werk in die aand gedoen moet word omdat die mense oordag werk. 'n Stadspredikant wat hom beywer vir sy Kerk werk nooit minder as 12 tot 15 uur per dag nie. Dit is 'n gedurige spanning. Die twee predikante wat ons Kerk in die afgelope tyd moes afgee het albei aan hartmoeilikheid beswyk. Albei het in stadsgemeentes gestaan. Albei kon nog baie jare tot seën van vele gewees het. Dit is verblydend dat die Algemene Kommissie besluit het dat getrag moet word om 'n stadsgemeente se ledetal tussen 500—600 te hou. Dan sou 'n predikant ook nog oor genoeg werk hê om te doen.

As ons die statistiek van die gemeentes wat te groot is, wat vakant is, wat kan kombineer en kleineres wat nou sterk genoeg is om alleen te kan beroep, in oënskou neem, kan die Kerk dadelik volstaan met nog 'n 30 predikante. Soos die toevoer van arbeidskragte egter nou staan, sal dit baie jare neem voordat daar 'n verligting kom. Dit is 'n seën as daar predikante van elders oorkom om hulle lot by ons Kerk in te werp.

Die poging wat die Kerk enkele jare gelede aangewend het om meer studente vir die teologie te werf was seker nie sonder sukses nie, maar gesien die groei van die Kerk kan hierdie poging meer as verdubbel word. 'n Versadigingspunt sal daar seker nie bereik kan word nie. Daar was ook nog altyd aan die Kerk gedink as die Kerk in die Transvaal, maar weldra sal die Hervormde Kerk oor die hele Suidelike Afrika strek en daarmee moet ons rekening hou.

Die gebrek aan arbeidskragte word veral gevoel deur plattelandse gemeentes wat vir jare lank vakant lê. Jaar in en jaar uit word beroepe uitgebring, maar sonder sukses. Die groot moeilikheid is dat daar teveel vakante gemeentes is met die gevolg dat sovele predikante slegs 'n paar jaar in sy gemeente staan en daarom nie sy weg oopsien om alweer 'n ander beroep te aanvaar nie. Hierdeur het meer as een lidmaat geestelike versorging in ander Kerke gaan soek. Ook is daar meer as een wat kerklik by ons sal tuis voel as daar maar net bearbeiding sou wees.

Dit is ook 'n feit dat duisende lidmate van ons Kerk oor die lengte en breedte van die land woon op plekke waar daar nie 'n Hervormde Kerk is nie en wat ook nie graag by 'n ander Kerk wil aansluit nie. Dit het tyd geword om, al is dit maar net een predikant, in die veld te stoot om al die verspreide lidmate op te soek. As daar na een jaar 'n hoeveelheidsopname gemaak moet word sal die resultaat gewis verrassend wees. Volgens die jongste sensus is daar meer as 22,000 siele wat nie rekenskap van gegee kan word nie. Groot sentra moet bearbei word. Waar dit wel gedoen is, staan vandag hele gemeentes. In hierdie verband kan ons net noem Kaapstad, Kroonstad, Kimberley. 'n Groot deel van die getal sal op veraf geleë plekke gevind word. Van duisende lede van die Kerk kan gesê word: „Hulle is soos skape wat geen wagter het nie." Matth. 9:36.

Daar is egter redmiddels as ons dadelik aan die werk spring. Daar bestaan 'n Teologiese opleidingsfonds wat blykbaar goed vaar. Met 'n ekstra poging kan dit met hierdie saak vlot. Meer as een aspirant teoloog kan hierdeur gehelp word. As die fondse beskikbaar is, sal dit nie so moeilik gaan om jongmanne te vind wat hulle as predikante bekwaam nie. Ten andere moet dadelik 'n sterk Hulpbehoewende Gemeentefonds in die lewe ge-

(Vervolg in kolom 3)

(Vervolg van kolom 5)

roep word. As elke lidmaat van die Kerk tenminste £1 per jaar vir hierdie doel bydra, sal ons baie gou die geseënde vrug daarvan pluk. Meer as een kwynende gemeente sal onder intensiewe bearbeiding groei tot 'n alleen beroepende gemeente. Elke lidmaat wat die belang van sy Kerk op die hart dra, sal gewillig wees om hierdie geringe offer te bring. As ons hierdie groot saak sien in die lig van Christus en sy Kerk en onbaatsugtig net vir 'n paar jaar saamwerk, sal 'n groot moeilikheid opgelos word.

Aangaande die uitbreiding van Gods Koninkryk het Christus aan sy dissipels die opdrag gegee: Bid dan die Here van die oes, dat Hy arbeiders in sy oes mag uitstuur. Dit is 'n bevel wat ons as disipels en volgelinge van Christus nog steeds moet uitvoer. Wat ons ookal doen, laat ons dit haastig doen.—J. P. L.

RECHT DOOR ZEE
STRAIGHT THROUGH THE WAVES

HANDELSMERK

Moenie meer kla dat u tent en wakap oud is of lek nie
Ons lewer nou 'n fraai Buff-kleurige Tentverf teen 10/6 per gallon, v.o.s. Pretoria, vir die doel.
Een laag is voldoende. Bokseile wat daarmee geverf is, kan na 'n paar dae opgerol word.

de Wijn & Engelenberg Ltd.
395 Pretorius Street
PRETORIA
OPGERIG 1888.
PRETORIUSSTRAAT 395/99,
PRETORIA.
Bus 190 —— Foon 2-1603

GEMEENTES!
Noordelike Pretoria
en
Villieria . . . .
BESOEK?
VALLEY PAINTS & HARDWARE
Voortrekkerweg 476,
GEZINA
(Tussen Michael Brink- en Frederikastraat)

ONS KAN U VOORSIEN VAN—
VERF, GLAS, OLIE, TERPENTYN, SAAD, HOUT, DRAAD, SPYKERS, GEREEDSKAP, TUINSLANGE, SEMENT, KALK, ens., ens.

Onder persoonlike bestuur van MNR. J. M. ELS (Eien.)

ONS BESPAAR U GELD EN 'N RIT STAD-TOE.
Telefoon: 70-5333.

VRAEBUS

ANDERMAAL OOR DIE BEELD VAN GOD

Liggaamlike gelykenis tussen God en mens is 'n heidense opvatting.

—Ds. Joh. Dreyer.

VRAAG:

Br. W. L. Pretorius van Slangfontein, Meyerton, het ons 'n lang brief gestuur waarin hy ons meedeel hoe hy die beeld van God verstaan. Sy standpunt kom kortliks hierop neer:

1. die mens is ook uiterlik na die beeld van God geskape; want 'n Gees soek beliggaming en die mens moes tog na die beeld van iemand geskape wees;

2. die mens was ook uiterlik goed, volmaak en heilig geskape, want sy liggaam is tog die tempel van die Gees van God. Hierdie liggaam word ook deur die Gees van God weer herstel; 3. Jesus het die beeld van God ook uiterlik na die vlees aan ons vertoon, want aan Filippus het Hy gesê: Hy wat My gesien het, het die Vader gesien. Joh. 14:9.

Sy vraag is nou: **Moet die beeld van God net innerlik opgevat word?**

Br. P. J. J. Nortje, die scriba van die kerkraad van Koster, het ook namens sy kerkraad 'n brief oor die beeld van God aan die redakteur gerig, waarin hy vra om dit verder te verklaar, asook die vleeslike liggaam van Christus na die opstanding.

ANTWOORD:

In die beantwoording van hierdie vraag vir die tweede keer moet ons ons lesers en veral die vraesteller en die kerkraad van Koster eers terugverwys na die Vraebus in ons uitgawe van Julie 1950 en hulle vra om dit weer te lees voor hulle hierdie stuk verder lees, aangesien dit aansluit by mekaar en ons nie meer kan herhaal wat ons daar geskrywe het nie.

1. Dat die mens dan ook uiterlik na die beeld van God geskape sou wees, is 'n ou afdwaling. Osiander, wat gelewe het in die jare 1498 tot 1552 het dit al geleer en is deur Calvyn, die groot kerkhervormer, hierin bestry. Van hom skryf Calvyn dat hy „in ydel verdigsels die hemel met die aarde vermeng, omdat hy die beeld van God sonder onderskeid sowel tot die liggaam as tot die siel uitstrek."

Die opvatting van die liggaamlike gelykenis tussen God en mens is eintlik 'n heidense opvatting. Hulle stel hulle gode mensvormig voor en beeld hulle gode ook dikwels so af. Omdat hulle gode feitlik „geskape" is na die beeld van die mens, kan hulle die mens uiterlik opvat as die beeld van hulle god. Vir die Israeliet is God egter geen wese wat afgebeeld of voorgestel kan of mag word nie. Vergelyk in hierdie verband die tweede gebod: „Jy mag vir jou geen gesnede beeld of enige gelykenis maak nie . . . ." God mag nie afgebeeld word nie.

Calvyn wat nie alleen die groot hervormer was nie, maar ook 'n groot eksegeet (bybelverklaarder), sê na aanleiding van Gen. 1:27 dat ‚hoewel die heerlikheid van God in die uitwendige mens sy skynsel gee, is dit **egter nie twyfelagtig dat die eintlike setel van die beeld in die siel van die mens is."** En dan verder: „ek ontken wel nie, dat die uiterlike gestalte vir sover dit ons van die redelose diere onderskei en afsonder, ons terselfdertyd nader aan God voeg . . . . **indien dit maar vas bly staan, dat die beeld van God . . . . geestelik is."** Hy wys verder daarop dat soos in elke deel van die wêreld trekke van die heerlikheid van God uitblink (Vgl. Ps. 19:2), so glinster daar selfs tot in die liggaam van die mens 'n paar vonkies van God, maar voeg hy ook hier by „die vernaamste setel van die goddelike beeld is in die verstand en hart, of in die siel en sy vermoëns."

Dat hierdie beeld van God in die mens innerlik opgevat moet word, leer ook Ursinus, een van die opstellers van die Heidelbergse Kategismus. Hy sê die beeld van God in die mens moet gesoek word: (a) in die verstand van die mens wat die weë, wil en werk van God reg kon ken; (b) in die wil, wat aan God in vryheid, gehoorsaam was, terwyl die neiging, begeertes en handelinge van die mens met die wil van God ooreengestem het; (c) in die geestelike, onsterflike natuur van die siel, die reinheid en onbevlektheid van die hele mens, die volkome saligheid, die blydskap in God, die waarde en hoogheid van die mens, waardeur hy die owerige skepping oortref en beheers het.

Hulle wat met Calvyn en Ursinus hierdie sienswyse toegedaan is beroep hulle o.a. op Efesiërs 4:24 „en julle met die nuwe mens moet beklee wat na God **geskape is in ware geregtigheid en heiligheid."** Dit wil sê: God het die mens nie sondig en verkeerd geskape nie, soos hy nou na die sondeval is, maar Hy het hom goed en na sy ewebeeld gemaak in ware geregtigheid en heiligheid. Die beeld van God bestaan dus daarin dat God dit innerlik na die sielevermoëns van die mens, vir hom moontlik gemaak het om sy God te ken, sy stem te hoor, Hom te gehoorsaam en in die regte verhouding tot Hom te bly. Volgens hierdie woord van Paulus aan die Efesigrs is die mens innerlik na die beeld van God geskape. Geregtigheid en heiligheid is begrippe wat op die innerlike lewe sien en nie op 'n uiterlike gelykenis nie.

2. Dat die mens ook uiterlik goed en volmaak geskape is, is waar, maar as br. Pretorius skrywe dat hierdie liggaam ook deur die Gees van God weer herstel sal word, dan moet ons hom daarop wys dat dit nie in hierdie lewe geskied nie. Die herstel aan hierdie sy van die graf is slegs 'n innerlike herstel. In Efesiërs 4:23 skrywe Paulus van vernuwe word **„in die gees van julle gemoed."** Dus innerlik. En in Kolos. 3:10 skrywe hy van die beklee word met die nuwe mens „wat vernuwe word **tot kennis** na die beeld van sy Skepper." „Tot kennis" wys ook na 'n innerlike vernuwing. As die mens dus oorspronklik ook uiterlik na die beeld van God geskape was, dan sou mens verwag dat as hy vernuwe word deur die Gees van God dit dan ook uiterlik sou wees, maar die vernuwing of wedergeboorte is slegs 'n saak wat die hart of innerlike lewe raak.

3. Ons vraesteller beweer ook dat Jesus op aarde die beeld van God ook uiterlik na die vlees aan ons vertoon het, omdat Hy gesê het: Hy wat My gesien het, het die Vader gesien. (Joh. 14:9). As ons hierdie woord sou moet opvat as bewys dat die Seun op aarde die uiterlike beeld van die hemelse Vader vertoon het, dan sou Joh. 14:9 in stryd wees met 'n ander woord van Jesus in hoofstuk 1:18 waar Jesus sê: „Niemand het ooit God gesien nie." Hoe verklaar br. Pretorius dan hierdie uitspraak van ons Heer en Heiland? Of hoe verklaar hy Jes. 64:4: „Geen oog het 'n God gesien wat werksaam is vir wie op Hom wag nie behalwe U?"

(Vervolg in volgende kolom)

Om te vertrek en te weet dat alles van die eerste tot die laaste vir u gerief gereël en agtermekaar is—dit is inderwaarheid 'n genot wanneer 'n mens op reis gaan. En dit is nou presies waarvoor die S.A.S.-toeristeburo bestaan.

Kaartjies, plekbesprekings vir land-, see- of lugreise, hotelakkommodasie, maaltye en beddegoed onderweg—dit word alles vir u gereël as u dit aan die Buro oorlaat. Indien u per Springbokdiens reis en u deur middel van die Toeristeburo u plek bespreek, dan sal u hotelakkommodasie in die Verenigde Koninkryk vir u gereël word.

Een kantoor om te besoek, een betaling om te maak en u is gereed vir 'n aangename reis.

Spreek u naaste Toeristeburo of Stasiemeester

S·A·S TOERISTEBURO

Luister na Carmen Cavallaro oor Springbok-radio elke Dinsdag-, Donderdag- en Saterdagaand om 7-uur.

Gemeentelike Berigte

Oudl. Alberts besoek Angola saam met ds. Storm

Dit is vir die derde keer my voorreg om die gemeentes van ons Hervormde Kerk in Angola te besoek. Hierdie keer weer saam met ds. Storm.

Die reis daarheen was nie te aangenaam nie, maar tog was die besoek onder die mense goed en aangenaam. Orals was die mense baie bly om weer besoek te word, net baie jammer dat die besoek baie kort was.

Op Capeio was die opkoms goed en op Santo Amaro was die besoekie baie aangenaam en selfs op die ander plekke ook, soos op Cuengue Central. Op Kee en Chicuma was die opkoms na die eredienste baie goed en groot.

Op Chibia was ook 'n hele klompie mense van ons, en dit was baie aangenaam, selfs op Gaigongo was die opkomste goed. Op sewe plekke is die Heilige Nagmaal bedien, en 'n hele paar het belydenis gedoen en baie kinders is gedoop.

Daar is sekere mense in Suidwes wat wil weet hoe dit lyk op plekke soos Palanca, Vaalkop en orals waar ons mense gewoon het. Met een woord: dit lyk treurig en baie vervalle en glad nie baie aangenaam om die plekke te sien nie.

Verder langs hierdie weg, nogmaals my innige dank aan al die mense in Angola vir die vriendelike, aangename gasvryheid, wat ek baie waardeer en nooit sal vergeet nie. My beste wense vir almal daar in Angola.

P. P. H. ALBERTS.

★

Villieria

Op 19 en 20 Augustus het ons weer die voorreg gehad om die Heilige Nagmaal te vier. Al die dienste is besonder goed bygewoon en die lokaal in die skoolgebou wat deur die gemeente gebruik word, was soos gewoonlik weer te klein vir al die feesgangers.

Die Voorbereidingsdiens Saterdagaand is waargeneem deur ds. S. P. van Rensburg, wat vir ons waarlik 'n opbeurende boodskap gebring het na aanleiding van Jesaja 6 vers 8.

Die nagmaalsdiens en ook die nabetragtingsdiens is waargeneem deur ons leraar, ds. W. van Bergen. Die Nagmaalsoordenking na aanleiding van Lukas 18 vanaf vers 9 tot 14, was waarlik 'n vertroosting en ons kan andermaal weer huistoe gaan met die versekering dat ons weer versterk is in die geloof en dat Christus ook gely en gesterwe het vir ons almal.

Op Saterdag 12 Augustus, het die gemeente die ingebruikneming van die pas-voltooide sierlike pastorie op gesellige wyse gevier. Die gemeente het in hul honderde op uitnodiging van ons leraar en sy gade 'n koppie tee op gesellige wyse saam met hulle kom geniet.

Daar is ook verskeie professore en predikante opgemerk.

(Vervolg van vorige kolom)

Calvyn wys daarop dat ook die engele ongetwyfeld na die gelykenis van God geskape is, aangesien volgens die getuienis van Christus (Matt. 22:30) ons hoogste volmaaktheid dan sal bestaan om soos hulle te word. En hulle het geen liggame nie, maar is „dienende geeste wat vir diens uitgestuur word terwille van die wat die saligheid sal beerwe." (Hebr. 1:14).

Ons volstaan dus by ons vorige Vraebus-artikel dat die beeld van God in die mens nie uiterlik opgevat moet word nie en ons verwys tenslotte nog na 'n paar gesangverse deur die Kerk tog goedgekeur waar die beeld van God by die mens ook innerlik opgevat word:

„Heilige God, maak ons in deugde
aan u godd'lik beeld gelyk."
(11:6).

Vergelyk verder 12:6; 32:4; 47:3, ens.

Ons wil ook net geluk sê aan Mevr. Van Bergen vir die bekwame wyse waarop sy haar van haar taak as gasvrou gekwyt het. En ook 'n woord van dank aan al die susters wat daar behulpsaam was.

R. J. VISSER,
Diaken.

★

Chicuma, Angola, hoor en sien weer 'n Dominee

Dit was weer vir ons na twee jaar baie aangenaam om besoek te word deur een van ons predikante, en dié keer deur ds. Storm. Dit was maar vier dae, en nou hoeko mso'n haas? Tog was dit lieflik en aangenaam om weer verkwik te word met sielevoedsel. Ons vertrou dat ds. Storm se preke ingang gevind het en goeie vrugte sal voortbring, tot heil van Chicumagemeente.

Om na twee jaar 'n besoek te kry van vier dae, is soos 'n droom, maar ons hoop dat in die toekoms ons 'n langer besoek sal kry. En van harte hoop ons dat ons Kerk ons nie sal vergeet nie, ook in sy gebede nie.

Langs hierdie weg wil ons ds. Storm en sy familie en ouderling Philip Alberts hartelik bedank en ook dank aan gemeente Bronkhorstspruit.

W. A. OPPERMAN,
Scriba.

VICTOR RABIE

GESONDHEID

U REGMATIGE ERFENIS

Die enigste weg na gesondheid is om die oorsaak van die kwaal te verwyder. Gebruik Yoga-gesondheidsmetodes en geneesmiddels.

Volledige Toebehore Word Verskaf.

RIP Die perfekte middel vir Liddorings, Eelte en Dikhuidigheid Prys 3/- posvry K.M.B

KOMA (Slaap rustig). Om u senuwees te kalmeer en verfrissende nagrus. Twee weke se voorraad. 10/- posvry K.B.A of K.M.B

TIK-TIK Die uitstekende middel vir alle hartkwale. Drie weke se voorraad. 10/- posvry. K.B.A. of K.M.B.

PRANA Oortollige vet kan verwyder word Verslank tuis. Geen oefening of dieet. Gewaarborg nie nadelig vir die gesondheid nie. Voorrade vir twee maande behandeling. £2. K.B.A. of K.M.B.

RAJA Alleen vir vrouens. Doeltreffend in die strafste ongereeldhede. Voorrade vir ses weke tuisbehandeling. £1-10. K.B.A. of K.M.B

GURU Vir maagkwale. Deodenal. Versweerde Maag. Ens. Ses weke tuisbehandeling Middels, ens. Vanaf £4.

HATHA Vir Hoë Bloeddruk Doeltreffend in die hardnekkigste gevalle. Voorrade vir ses weke tuisbehandeling. £2. K.B.A. of K.M.B

INDRA Vir Vergrote en Septiese Mangels. Voorraad vir ses weke £3. K.B.A. of K.M.B

ZA-ZEN Vir Aambeie — inwendig en uitwendig Toebehore en middels vir twee maande £3-10

BACCHUS Verwoes baie lewens. Die drankduiwel kan uit u huis verban word Besonderhede op aanvraag

CHELA Huidsiektes Doeltreffend in die hardnekkigste gevalle. Stuur volle besonderhede. Toebehore en voorrade vir ses weke Vanaf £4-10

MUTRA Vir Senuweekwale Voorrade vir ses weke behandeling £4-10 K.B.A. of K.M.B

Blaas en Nierkwale Heupjig, Rumatiek Suikersiekte, Blindedermontsteking Puisies ens

Duisende tevrede lyers het per brief getuig van wonderlike genesing Vertel ons wat u dokter van u geval sê

Kom spreek of skrywe aan

VICTOR RABIE

Y. P. H. F. (Edms.) BPK
Telefoon 35-5128 (vier lyne)
Bourke House, De Villiestraat
Posbus 10. Langlaagte

SEXUALITEIT

GEBOORTEBEPERKING

—Ds. J. J. Engelbrecht.

OOR die kwessie van geboortebeperking en aanverwante vraagstukke het ons kerk hom nog nooit, na my wete, duidelik uitgespreek nie; indiwiduele predikante het wel nou en dan hulle menings daaroor gelug, o.a. in die „Hervormer" en af en toe het stemme opgegaan op die Algemene Kerkvergadering. Nog nooit het hierdie hoogste gesagdraende liggaam egter grondig op die saak ingegaan en 'n beredeneerde uitspraak gegee nie. Dis baie jammer dat die lede van die Kerk tot hiertoe tevergeefs gewag het op insiggewende leiding van die Kerk en hulle dan meestal maar moes wend tot ander bronne van inligting, wat dikwels van twyfelagtige gesag is en in elk geval soms onverskillig staan teenoor die Kerk en die Bybel.

So mag dit nie bly nie. Daar is byna geen enkele lid van die Kerk wat nie in sy huwelikslewe al heel gou voor hierdie vraag te staan kom nie en deur die harde werklikheid van die huwelikslewe gedwing word om vir hom rekenskap te gee van wat reg of verkeerd is in hierdie saak nie. En nou kan dit nie betwis word nie, dat in ons dae geboortebeperking in seker ruim 90 persent huwelike op een of ander wyse beoefen word, en dan in miskien die meeste gevalle met 'n skuldige of min of meer beswaarde of onheldere gewete. Dis onvermydelik, want oor die hele saak word meestal vanuit kerklike kringe sonder meer gespreek as van die „euwel" van geboortebeperking. Daarteenoor is daar andere, ook uit kerklike kring, wat dit, met of sonder strenge voorbehoud, goedkeur en selfs in enkele gevalle positief aanbeveel. (Wat die laaste betref, dink ons veral aan die boeke van Norval Geldenhuys, 'n teoloog, wat baie gelees word)

Laat ons maar dadelik sê dat na ons mening nog die „Ja," nog die „Nee" as antwoord op die vraag van die toelaatbaarheid van geboortebeperking deur christene tot uiterste konsekwensies gehandhaaf sal kan word sonder om te sondig of in absurditeite te verval.

Om b.v. die hele saak van geboortereëling of voorkoming geheel-en-al oor te laat aan die willekeurige sin en wil van elke huwelikspaar, sou 'n lisensiëring van selfsug, bandeloosheid en troueloosheid teenoor God en die christelike gemeenskap beteken. Dit sou ook eindelik lei tot die gruwel van voorgeboortelike kindermoord, wat helaas reeds op groot skaal ook onder ons volk begin posvat.

Daarteenoor het die mense wat sonder meer elke vorm van kinderbeperking of geboortereëling as euwel wil veroordeel, bepaald nie voldoende nagedink oor die konsekwensies van hulle standpunt nie, en hulle beroep hulle sonder goeie reg hiervoor op die Bybel, wat tog nêrens die grootste kindertal teen elke oorweging in as onvoorwaardelike gebod vir elke vrou voorhou nie. Die deur God aan die vrou opgelegde taak om kinders te baar mag nie verontagsaam word nie, maar dan ook nie beskou word as 'n voorskrif om 'n kind in die wêreld te bring so dikwels as wat dit kragtens die gang van die natuur maar moontlik is nie. As dit die geval sou wees, dan sou die huwelik self ook as 'n onvoorwaardelike gebod beskou moes word, en dan ook niks later as wanneer die jongedogter tot eerste rypheid kom nie. Niemand van ons sou so 'n standpunt wil voorstaan nie, en iets dergeliks kry ons alleen by sommige oosterse heidene, waar, om seker te maak dat die dogter nie nog ongetroud sal wees wanneer sy al vrugbaar sal wees nie, sy dikwels reeds as klein babatjie deur die ouers in die huwelik bevestig word. Die huwelikslewe begin dan sodra die puberteitsjare aanbreek. Daarteenoor veroordeel die Bybel nêrens man of vrou wat eers laat in die huwelik tree nie, en Paulus beskou selfs, onder drukkende omstandighede, dit verkiesliker om ongetroud te bly, behalwe waar die natuur dwing.

As die ganse huwelik, met al wat dit insluit, dan nie absoluut en onvoorwaardelik gebied word nie, wie durf dan beweer dat 'n onderdeel daarvan aan sodanige onbeperkte voorskrif onderworpe sou wees? Ook hier moet gewaak word teen die „gebod op gebod" en ,reël op reël" wat die mens soms geneig is om by die genoegsame gebooie van God te wil voeg. Die wesenlike gebod van God bly nog steeds om die Here onse God lief te hê met ons hele wese, en ons naaste soos ons self. En wie is nader aan die man as sy eggenote? Daarom meen ons dat die vermaning van die apostel aan die man om by sy vrou te woon „met verstand" ook hier van toepassing is, mits ons dan altyd onthou dat die menslike verstand onafhanklik van die Woord en Gees van God geen gesag het met betrekking tot goed en kwaad nie. Indien 'n mens ooit sy God raadpleeg, sal hy tog veral in hierdie heilige saak van die al of nie verwekking van nuwe lewens dit allermins kan versuim. Hier soos op elke terrein van die lewe, sal die christen in die eerste plek sorg Christen in die eerste plek sorg dat hy in sy gemoed ten volle oortuig is dat hy die wil van God doen na die beste van sy insig en gewete.

As ons nou eenmaal erken dat dit geen bybelse eis is dat 'n vrou so dikwels moet ontvang as wat maar moontlik is nie, dan het ons daarmee in beginsel ook die reg tot geboortebeperking toegegee, en al wat oorbly is die kwessie van welke redes vir die christen as afdoende sal geld vir die toepassing daarvan asook die vraag aangaande die metodes wat gevolg mag word. Ons wil hier nie probeer 'n lys opstel van alle moontlike redes wat, alleen of gesamentlik, die vermyding of vermindering van geboortes wenslik en toelaatbaar sou maak nie. Laat dit genoeg wees om te sê, dat blote selfsug, gemaksug, plesierjag, weeldesug of gejaag na rykdom vanselfsprekend nooit vir die christelike man of vrou die dryfveer mag wees waarom die geboorte van 'n kindjie voorkom moet word nie. Die vernaamste geldige rede sal in die meeste gevalle maar wees die gesondheidstoestand van die vrou in eerste instansie, maar ook wel in sommige gevalle die van die man. En hier sal die eerlike advies van 'n christelike medikus van groot gewig wees.

Wat die metodes betref, is daar duidelik in hoofsaak net twee alternatiewe houdings wat ingeneem kan word, nl. of algehele of periodieke onthouding, of die vermyding van bevrugting deur die toepassing van wetenskaplike hulpmiddels.

Daar is christene wat algehele onthouding gedurende die hele tydperk waarin geen geboortes moet plaasvind nie, beskou as die enigste sedelik toelaatbare weg wat gevolg mag word. Saam met „Wending," by name P. J. F. Dupuis, meen ons dat hiervoor nie bybelse gronde bestaan nie, en dat dit eintlik 'n miskenning is van die wese van die huwelik. In hierdie verband verwys ons weer na ons eerste artikel, waar aangetoon is dat juis die fisiese, die geslagtelike eenwording as eerste doel van die huwelik gesien moet word in die lig van Gods Woord, wat leer dat dit nie goed is dat die mens alleen sal wees nie, maar dat dié wat twee was tot een vlees moet word. Waar hierdie saamlewe in liggaamlike gemeenskap nie meer moontlik is nie, moet dit deur die christen in geduldige en lydsame onderworpenheid aanvaar word as deel van die „allerlei teenspoed en kruis wat vanweë die sonde oor die getroudes kom," maar dit is dan ook inderdaad 'n ramp, netso seer as krankheid of droefheid of ekonomiese ondergang, wat wel deur die goedheid van God vir die gelowige egpaar sal meewerk ten goede, maar opsigself moet dit gesien word as uiteraard abnormaal en 'n oorsaak van lyding. Wanneer lyding oor ons beskik word deur die hoëre wysheid en voorsienigheid van God en dit onafwendbaar oor ons kom, moet ons dit dan ook as gelowiges in die diens stel van die goddelike doel van heiligmaking van ons lewe. Maar waar ons, onder die algemene genade van God, wat ook die wetenskap insluit, instaat gestel word om die lyding te verminder en die rampe te bestry, daar kom dit ons voor as 'n vorm van ondankbaarheid om nie met danksegging teenoor die Skepper van alle dinge daarvan gebruik te maak nie.

Tereg, m.i., toon Dupuis dan ook aan dat die metode van algehele onthouding nie die „mees natuurlike" is, soos sommige voorgee nie, maar inteendeel juis hoogs onnatuurlik, teennatuurlik is en opsigself iets inhou van die onbybelse veragting van die liggaamlike dinge teenoor die siel. Hy sê op bladsy 338: „Natuurlijk is het wanneer man en vrouw op geregelde tijden geslachtsomgang met elkaar hebben; wanneer deze maanden, ja soms jaren achterwege gelaten zou moeten worden alleen om bevruchting te voorkomen, dan is dit gedrag **zeer onnatuurlik."** (Ek kursiveer). Verder sê hy, is hierdie houding eintlik ook prinsipiëel verkeerd omdat hier uitgegaan word van 'n onjuiste absolute koppeling tussen geslagsdaad en kinderverwekking. Hierdeur word die waarde van die huweliksverhouding misken, asof die geslagsdaad sonder die bepaalde doel om kinders te verwek opsigself iets verkeerds sou wees. Die huwelik is tog meer as slegs „'n vereniging tot die verwekking van kinders."

Ons kan hier net byvoeg 'n verwysing na die woorde van die Apostel Paulus in 1 Kor. 7:5: „Onttrek julle nie aan mekaar nie, behalwe met wedersydse toestemming, vir 'n tydlank, om julle aan vas en gebed te kan wy; en kom weer bymekaar, sodat die Satan julle nie in versoeking bring deur julle gebrek aan selfbeheersing nie." Dit moet ook gelees word in die lig van die voorafgaande verse, waar Paulus daarop wys dat die huwelik noodsaaklik is vir die voorkoming van hoerery. Wie gesond is en in die huwelik geen bevrediging kry nie, kom in veel swaarder versoeking as hy wat 'n normale huwelikslewe kan lei.

Behalwe algehele onthouding is daar die metode van periodieke onthouding, waar gebruik gemaak word van die natuurlike maandelikse periodes van onvrugbaarheid by die vrou. Prinsipiëel kan seker niemand hierteen beswaar maak nie. Dit kom o.i. ook die naaste aan 'n ideale oplossing. Hier vind 'n normale geslagslewe plaas, slegs getemper deur matige selfbeheersing, wat alleen bevorderlik kan wees vir die vorming van onselfsugtige karakters, sonder onnodige en onbybelse „gestrengheid teen die liggaam, wat geen waarde het nie." (Kol. 2:23).

Die doeltreffendheid al dan nie van verskillende tegniese voorbehoedmiddels is 'n mediese vraag en raak nie die beginsel van die gebruik daarvan nie. Ons wil egter in hierdie verband die mening uitspreek dat in gevalle waar 'n nuwe geboorte vir die moeder noodlottig sou wees of te duur te staan sou kom met die oog op haar swak gesondheid, die man sedelik verplig is om geen risiko te neem nie. Hier is algehele onthouding vanselfsprekend noodsaaklik, solank daar geen gewaarborgde onfeilbare middels bestaan nie. Die enigste alternatief sou wees sterilisasie van die vrou of die man. Dit word dan ook in sommige noodgevalle gedoen, en ons kan geen rede sien om dit in sulke gevalle af te keur nie.

Ons stem volkome saam met „Wending," dat daar werklik geen ideale oplossing is nie. Daar is ook geen ideale oplossing vir enige lydensprobleem solank ons vertoef in die gebroke werklikheid van ons deur sonde verwoeste aardse lewe nie. Maar wat vir ons oorgebly het van God se volmaakte gawes aan die mens, mag ons gebruik tot sy eer. Deur danksegging moet dit alles geheilig word.

Delareyville.

BOODSKAP VAN HOOP VIR DIE WAT LYDENDE IS

Dr. D. F. Kruger het agttien jaar van praktiese ondervinding met die behandeling van siekte. Hy het sewe jaar in Bloemfontein gepraktiseer en vir die laaste tien jaar in Johannesburg en tans te Fortuna, tussen Heidelberg en Balfour, op die hoofweg na Durban.

DR. D. F. KRUGER
N.D. M.N (N.Y.)

Homeopatie is 'n vorm van genesing wat vir baie jare bekend is, selfs die Voortrekkers het altyd 'n kissie van hierdie wonder-pille in die wakis gehad.

Homeopatie is sowat 150 jaar gelede deur 'n Duitse dokter met die naam van Hahnemann uitgevind. Met die voorbereiding word die molekule gespleet en dit is blykbaar dit wat die medisyne so 'n wonderlike krag gee.

Natuurheelkunde is die bron van blakende gesondheid en is vandag 'n beproefde wetenskap. Met die behandeling van elke pasiënt word saamgestel, Homeopatie, Natuurheelkunde en ander genesende middels soos benodig.

Duisende gevalle is reeds volkome genees en u kan nie te siek wees om genees te word nie.

Nou is dit u geleentheid om u siekte met hierdie spesialiteit te bespreek. Raadpleging is kosteloos.

Nadat u geval deur Dr. Kruger ondersoek en aangeneem is, betaal u net vir die behandeling. As u my nie persoonlik kan kom sien nie, skryf dan aan my, Pk. Fortuna, Tvl., (of bel Fortuna No. 3 vir afspraak) en ek sal vir u 'n behandeling voorskryf.

Kry ons Behoefte aan Predikante Genoeg Aandag

MET die oog op bostaande vraag wat ook in ons Kerk in Suid-Afrika 'n vraag is, neem ons 'n artikel „Deze nood nog teveel vergeten" uit 'n Nederlandse tydskrif, vertaal en enigsins gewysig oor om dit onder die aandag van al ons lesers van „Die Hervormer" te bring.

„Die welsyn van die Kerk hang nie net van die predikante af nie en tog kan die Kerk ook nie sonder hulle wees nie. Almal wat hierdie artikel lees, sal dit met ons eens wees dat ons Kerk nie sonder predikante kan wees nie. Nou waarom laat ons dan toe dat soveel gemeentes sonder 'n predikant moet klaarkom?

Ons wil eerstens aan die predikante van ons Kerk die vraag stel: Wat het u in u gemeente gedoen en wat is u van plan om te doen om hierdie nood van die Kerk wat u dien te bestry? Het u u al daarop toegelê om geskikte jongmanne aan te moedig om vir predikant te gaan studeer? Het u al met aan of meer van hulle onder vier oë ernstig oor hierdie saak gesels? Het u al ooit die ouers in u gemeente hulle verantwoordelikheid tenopsigte van hierdie saak onder die aandag gebring? As u dit nog nie gedoen het nie, laat dit dan tog so spoedig en so ernstig moontlik geskied, anders verwaarloos u 'n deel van u werk wat nie verwaarloos mag word nie.

Ook die kerkrade wil ons hierdie saak op die hart bind. Het die broeders kerkraadslede al ooit wanneer hulle op huisbesoek is met die gesinne hieroor gespreek? As u die siekes opsoek, huisbesoek doen, met die mense praat oor die Doop en die Nagmaal, spreek dan tog ook oor die roeping om predikant te word. Dit is netso nodig as die ander sake en behoort ook tot u roeping.

En die ouers in ons gemeentes, wat het hulle gedoen toe hulle seun die vraag „Wat moet ek word?" met hulle bespreek het? Het hulle hom toe aangeraai om 'n werkkring te kies waar die beste geldelike vooruitsigte, eer en aansien te verkry is? Of het die roeping van predikant darem ook wel ter sprake gekom maar is dit dadelik weer verwerp, omdat die studiekoste te hoog is, of omdat u meen dat u daartoe in 'n besondere sin geroep moet word?

Natuurlik moet u daarvoor 'n roeping hê, maar wat verstaan u onder so 'n besondere roeping? Om heel kort te antwoord: u moet nie daaronder verstaan dat u op een of ander wonderbaarlike wyse 'n roepstem moet ontvang nie. Wat wel vereis word is dat u liefde, innige begeerte het om as predikant God te dien en so ook die naaste tot 'n seën te wees. U sal dit stellig ook nie in een dag ontdek nie, so gemaklik is dit nie. U moet bereid wees om lank die saak te oorweeg, daar goed oor na te dink, baie in die gebed daarmee besig te wees en ook met ander daaroor te gesels. Op dié wyse sal u geleidelik wel 'n idee kry of u geroepe is al dan nie. **As die liefde vir die amp, die begeerte vir die werk aanwesig is, is die roeping ook daar.** Natuurlik sal die liefde en die begeerte soms sterker gevoel word as ander tye. Ons bly ook in hierdie opsig maar mense.

Op grond van ervaring is dit my diepste oortuiging dat as daar in die gesinne bly, dankbaar en ernstig rondom die kruis gelewe word, as die daaglikse voedsel van die gesin die Woord van God is, die begeerte na die moontlikheid om God te dien deur die predikantsamp of 'n ander amp moet opkom. As ons die groot predikantenood in ons gemeentes aanskou, dwing dit onwillekeurig tot die vraag of die geestelike peil in baie gesinne nie baie laag is nie. Ons mag nie sommer tot so'n konklusie kom nie en tog . . . .

Laat ons daar 'n slaggie goed oor nadink en laat ons tot dade oorgaan. Miskien word daar wel in meer gesinne as wat ons vermoed oor hierdie saak gedink, gepraat en gebid, maar word daar telkens gestruikel oor die gebrek aan die nodige stoflike middele. Dit is heeltemal begryplik. Tog mag dit nie somar sonder meer 'n rede wees om die gedagte te laat vaar nie. Met die nodige deursettingsvermoë kan ook hierdie moeilikheid oorkom word. Struikelblokke is daar om oorkom te word. Die arm van die Here is nie verkort nie. U sal dit ervaar as u dit in die geloof met Hom waag. Gelukkig help die Kerk altyd met studielenings. Hier is egter nog 'n groot taak vir die kerkrade om te vervul. Dit moet vir 'n kerkraad 'n eer, 'n plig, 'n roeping wees om 'n geskikte jongman uit die eie of naburige gemeente finansiële steun te verleen. Ons weet dat enkele kerkrade dit doen. Wat van die ander? Laat ons ook almal die Opleidingsfonds soveel moontlik steun. Laat ons dit op die wyse moontlik maak dat ook jongmanne uit die mindergegoede kringe van ons samelewing hulle studie vir predikant kan voltooi.

Ons Kerk ly baie deur die groot tekort aan predikante. Ons kan groot dinge aanpak maar as die predikantenood nie opgelos word nie, sal ons Kerk se vooruitgang gestrem word. Weëns die gebrek aan werkkragte word veels te veel belangrike sake verwaarloos. Hoeveel vakante gemeentes is daar nie! Daar is nou wel 'n konsulent, maar dié kan in die allerbeste omstandighede maar slegs die hoogs-noodsaaklike dinge behartig. Verreweg die meeste van wat gedoen moet word bly agterweë. Al doen die kerkrade soveel as wat hulle maar moontlik kan, tog ly die gemeente as gevolg van die gebrek aan 'n eie herder en leraar. En die konsulent se eie gemeente staan ook altyd eerste en dié kan hy nie eers behartig soos dit behoort nie. Wat kom van sy studie en die besinning op allerlei lewensbelangrike vraagstukke tereg?

In die tyd toe die Reformasie veld gewen het in Nederland, kon die Roomse Kerk betreklik snel teruggedring word o.a. veral weens die groot gebrek aan priesters. Ons weet dat die Protestante van vandag nie so onmondig en onselfstandig is as die Roomse van destyds nie, maar tog bly dit 'n feit dat waar die Kerk agteruitgaan, een van die oorsake die gebrek aan predikante is. Laat ons wakker word vir hierdie groot gevaar!

Die jongmense wat hieroor wil gaan nadink wil ons die versekering gee: As u dit met blymoedige erns opneem sal u ontdek dat die werk van herder en leraar die heerlikste is wat daar is. Sekerlik, dis moeilik maar gevul met heilige vreugde!"

Oog Ondersoek vry, by Aankoop van Bril

★

So 't oog nie klaar en verre siet,
Neem deur God's guns, wat kuns u bied.
Dra dan my bril met kristallyn,
Dan sien u oog, weer helder en fyn.

DIE BRILLEDOKTER.
J. KLOMPJE
ANDRIESSTRAAT 168, PRETORIA.
Telefoon: 2-3143.

KORRESPONDENSIE

Die ouderling by die graf

In 'n paar vorige uitgawes van „Die Hervormer" skrywe ds. Erasmus oor begrafnisse ens.

My bedoeling is glad nie om die skrywer te kritiseer nie. Ek wil maar net my sienswyse hier gee om dan sodoende beter ingelig te word.

Ek beskou dit baie onprakties dat by 'n graf 'n reeks van toesprake gehou word. Dis bepaald onbillik teenoor die bedroefdes. Daar is van ons predikante wat geleentheid gee aan iemand om ‚iets" te sê. Dit is m.i. baie verkeerd. Dit het al gebeur dat iemand van die een of ander sekte 'n ongepaste rede voer of 'n liedjie sing wat die hele atmosfeer bederf.

Trouens, ek het al dikwels gewonder of ons nie in baie opsigte 'n outokratiese vorm aanneem nie. Ons moet ongetwyfeld daarteen waak om nie 'n te abstrakte houding aan te neem nie.

By baie van ons lidmate ontstaan die gedagte dat of die wyksouderling of 'n ander ouderling die een of ander sakie by 'n graf verrig. Dit leer dan ook ons mense om hulle ouderling te erken. Dit het al gebeur dat mense in hulle droefheid nie juis daaraan gedink het om te vra dat hulle ouderling ook 'n paar woorde moet sê nie, maar tog daarna met groot teleurstelling hulle spyt uitgespreek het dat hy die man wat hulle altyd gereeld besoek en so goed ken, ook nie 'n paar woorde van troos kon nalaat nie of selfs 'n eenvoudige gebed kon doen nie. Moet ons nie probeer om eensydigheid te voorkom nie?

CHRIS ENGELBRECHT.

Newlands neem afskeid van die eggenote van hulle ontslape leraar

Nog in diepe rou moes ons ook afskeid neem van ons geliefde domineesvrou, mevr. Grey, en haar seuntjie wat Donderdag, 7 September, vertrek het na haar ouerhuis te Delmas.

Ons oë is weereens nat van die trane, want saam met hom, ons geliefde ontslape herder en leraar, het sy gehelp om die fondamente van ons gemeente te bou. Saam het hulle sware laste gedra. Saam die lief en leed deurgemaak.

Ons wil dan ook met hierdie geleentheid haar hartelik bedank vir al haar opofferings, haar hulp vir ons gemeente. Ons wil haar ook bedank vir al haar vriendelikheid. Dit was 'n plesier om by die pastorie te kom. Ja, ons dank haar vir die tien jaar wat sy in ons midde was.

Ons bede is dan dat die Almagtige haar verder sal bystaan in hierdie uur, haar krag sal gee en moed — en dat Hy, die Heler van alle wonde, ook haar wond sal genees.

Ons bede is ook dat Hy haar ouers, wat vir ons ook baie beteken het, sal versterk en krag gee.

„Hoop op Hom! Uit al die smarte
wat die droewe aarde ons bring,
rys die lig eens, oor die smarte
rys die lig wat droewe harte
ewiglik met vreugd' deurdring.
Op die weg deur hierdie lewe,
met sy droefheid en sy vrees,
sal Gods trou u nooit begewe;
kies die Leidsman na die lewe
waar geen sorge meer sal wees."

C. W. B. VENTER,
Scriba.

Mnr. Nanno Prak Gehuldig

MNR. NANNO PRAK, van Koedoesfontein, distrik Potchefstroom, het op 20 September sy 85ste verjaarsdag herdenk. By dié geleentheid is 'n funksie op sy plaas ter ere van hom gereël. Ds. W. P. van der Merwe het die 200 gaste verwelkom en die doel van die byeenkoms verduidelik. Woorde van hulde is uitgespreek deur ds. J. G. M. Dreyer van Potchefstroom; mnre. G. C. Prinsloo en M. S. Prinsloo, oud-leerlinge; ds. G. H. J. Kruger, namens die Geref. kerk en mnr. J. Koen, skoonseun, namens die kinders van mnr. en wyle mevr. Prak. 'n Pragtig geïllumineerde adres is deur Yvonne Prinsloo aan mnr. Prak oorhandig waarop hy baie paslik geantwoord het. Na die sing van Gesang 134 vers 3, het mnr. J. Pieterse, skoolhoof op Koedoesfontein, almal bedank.

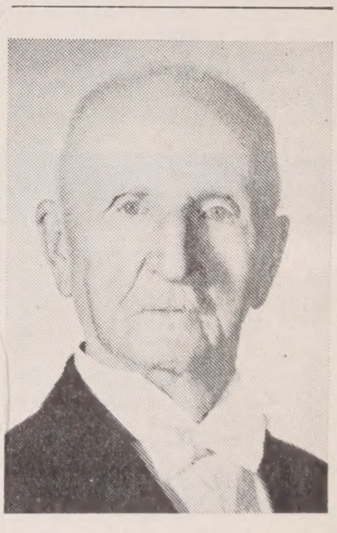

LEWENSSKETS

Mnr. Nanno Prak is op 20 September 1865 in Holland gebore. In April 1892 het hy na Suid-Afrika verhuis. Hy het die eerste skool op Koppieskraal geopen. Die beloning was £5 per maand plus vry inwoning en losies. In 1897 tree hy in die huwelik met die dogter van oom Joachim Prinsloo. Met die Jameson-inval sluit hy aan as vrywilliger, waardeur hy burgerskap van die Suid-Afrikaanse Republiek verwerf. In die Driejarige Oorlog doen hy kommandodiens onder genl. Piet Cronjé. Op Paardeberg word hy gevang en na St. Helena-eiland gestuur. Hier was hy bibliotekaris en verdien geld deur portrette te neem. Na die oorlog wou hy eers nie trou sweer nie, en het eers met die vierde skip uit St. Helena vertrek.

In Februarie 1908 tree hy in diens van die Onderwysdepartement en begin op Koppieskraal weer onderwys te gee. Op 12 Oktober 1912 word hy aangestel as skoolhoof op Koedoesfontein.

Terwille van die middelbare onderwys van sy kinders gaan hy op Parys woon, bedank as hoof en aanvaar 'n assistentskap aan dieselfde skool waar hy werksaam bly tot 1925 toe hy moes aftree weens bereiking van die ouderdomsgrens. In 1941 het sy eggenote hom ontval.

Deur sy mooi karakter, sy standvastigheid, sy uitgebreide kennis en ervaring, bring mnr. Prak dit vér in die lewe en bewys skitterende dienste aan die maatskappy, sy kerk en sy party. Op kerklik gebied was hy 'n geweldige krag. Sedert die stigting van die Nederduitsch Hervormde gemeente op Parys 26 jaar gelede, was hy 23 jaar lank scriba, 24 jaar kassier en 25 jaar ouderling. Verder was hy 3 jaar lid van die Algemene Kommissie en baie jare lid van die Ringskommissie. As boer het hy baie sukses behaal en is op sy oudag nog baie aktief om sy groot vrugteboorde in orde te hou. Vir die afgelope 25 jaar is hy onafgebroke voorsitter van die florerende Vaalrivier-Tabakko-operasie.

'n Gebed van Johannes Calvyn

ALMAGTIGE GOD! U het in vroeër tye u profete gestuur, maar U wil ook nou nog, dag na dag, u wil aan ons laat verkondig. Gee dan dat ons mag leer om in gehoorsaamheid ons wil te voeg na u wil en die juk, wat U ons oplê, in sagmoedigheid te dra. Gee dat u heilige Woord die regte eerbied by ons mag vind en dat ons onsself aan U onderwerp, solank as wat U deur die mond van mense tot ons spreek totdat ons eindelik in die aanskouing van U heerlikheid volkome saligheid ontvang. Dan sal ons u heerlikheid sien van aangesig tot aangesig, ja, Uself hoor spreek en by die hoor van u stem die salige rus vind, waarop ons hoop deur Christus onse Heer.

—AMEN.

DS. L. M. LE ROUX ONGESTELD

Ds. le Roux is Sondag die 15de Oktober in die Witbank Hospitaal opgeneem vir 'n ernstige operasie. Hy is egter vinnig aan die herstel. 'n Spoedige beterskap word hom toegewens.

£46,000 STAATSUBSIDIE PER JAAR

VRYWILLIGE VOLKSVERENIGING SAL ADVISEER

DIE Suid-Afrikaanse Vereniging vir die Opvoeding van Volwassenes is sowat 'n anderhalf maand gelede in Pretoria deur die Departement van Onderwys, Kuns en Wetenskap van stapel gestuur om die werksaamhede van die Nasionale Adviserende Raad van Onderwys vir Volwassenes aan te vul. Laasgenoemde is die amptelike raad wat die Departement adviseer oor die besteding van 'n staatsubsidie van £46,000 per jaar in die belang van opvoeding van volwassenes, terwyl die vereniging 'n VRYWILLIGE organisasie is wat slegs die morele steun van die Departement geniet, dog geen geldelike middel van owerheidsweë ontvang nie. Dis met een woord 'n vrywillige VOLKSVERENIGING.

Vir administratiewe doeleindes is die vereniging as 'n maatskappy sonder winsbejag geregistreer en kragtens sy statute moet al sy winste ter bevordering van die groot saak van volksopvoeding bestee word.

Tot tyd en wyl 'n bestuur deur lede self verkies word, staan die vereniging tydelik onder 'n beheerraad deur die Minister van Onderwys goedgekeur, t.w. dr. S. H. Pellissier, voorsitter van die direksie van die S.A.U.K. en voormalig direkteur van onderwys in die O.V.S.; mnr. Charles te Water, voormalige hoëkommissaris in Londen; prof. J. Y. T. Greig, professor aan die Witwatersrandse Universiteit; mev. J. E. Conradie, weduwee van die eertydse administrateur van Kaapland; dr. A. W. Rowe, hoof van die Witwatersrandse Tegniese Kollege; mnr. P. P. Breytenbach, hoof van die Krugersdorpse Tegniese Kollege en direkteur van die Nasionale Toneelorganisasie; mnr. C. C. Jarvis, voormalige prokureur-generaal in Natal, en dr. A. J. van Zyl, hooforganiseerder van opvoeding vir volwassenes by die Departement van Onderwys, Kuns en Wetenskap.

Hoewel die vereniging 'n omvattende program van volksopvoeding beoog, is sy dringendste doelwitte tans die volgende:

(i) Die uitgee van „LANTERN—Tydskrif vir Volksopvoeding; Journal of Adult Education" waarvan die proefuitgawe teen die end van verlede jaar verskyn het; en

(ii) om vir ons land 'n studiebeursfonds op te bou waardeur Suid-Afrikaners hulle vir die professies, nywerheid, handel en landbou kan bekwaam of verder kan bekwaam.

Lidmaatskap bedra £1/10/-, dog groeplidmaatskap in veelvoude van £1/10/- word natuurlik ook met dank ontvang. Hiervoor ontvang 'n lid vier (of veelvoude van vier) luukse uitgawes van LANTERN per jaar en word vier (of veelvoude van vier) gratis met sy komplimente aan seuns en dogters in hul laaste skooljaar, d.w.s. die jong volwassenes, gestuur. Die balans van die ledegeld word, nadat administrasiekoste gedek is, in die nasionale beursfonds gestort.

Alles wat edel en kerngesond is op geestelike en stoflike gebied, wil LANTERN verhef. Veral wil hy aan ons jongmense wat die grotere lewe betree, rigting gee en by hulle 'n liefde vir hul tradisies en landsbodem wakker hou.

Enige persoon wat hierdie volksaak wil bevorder, moet sy lidmaatskapgeld stuur aan: Die Algemene Sekretaris, S.A. Vereniging vir die Opvoeding van Volwassenes, Posbus 798, Pretoria. By ontavngs van die geld sal 'n amptelike kwitansie onmiddellik uitgereik word.

◆

Ds. Storm besoek Angola

Die 12de en 13de Augustus was vir die gemeente Po'co'lo aangename da

Ds. en Mevrou Storm was terug uit die noorde van Angola, en dit was nou die langverwagte geleentheid vir hierdie gemeente om Nagmaal te vier.

Saterdagmiddag is Voorbereidingsdiens gehou. Daarna 'n kort kerkraad- en gemeentevergadering. In die plek van ouderling H. Alberts, wie se dienstyd verstreke was, is br. P. S. van der Walt gekies, wat ook as scriba en kassier sal dien. M. W. Prinloo is gekies vir diaken.

Br. P. S. van der Walt het die gemeente daarop gewys dat ons

(Vervolg in volgende kolom)

(Vervolg van vorige kolom)

in die toekoms nie meer ondersteuning vir 'n predikant se reiskoste na Angola van die gemeentes van S.W.A. moet verwag nie. Die gemeentes daar is besig om onder groot opoffering kerk- en pastoriegeboue op te rig om hulle eie bearbeiding moontlik te maak. Hierdie gemeentes van Angola, alhoewel meeste arm mense is en vér versprei van mekaar, moet dit as hulle plig beskou om daardie kostes self te dra. Hiervoor vra ons dat elke lidmaat van sy skamele inkomste 'n deeltjie gedurig moet afsonder. Na verloop van twee jaar kan selfs die arm man of vrou se paar pennies 'n mooi sommetjie wees. Sonder daardie bedraggie af soveel maal as jy geld ontvang en help so die evangelie verkondig.

Sondagmore het ons Nagmaal gevier. Al die lidmate het aangesit. Die middag is aan een kindjie die doop bedien en die aand is die nuwe kerkraad voorgestel.

Ons sal ds. Storm nog lank met ons hoor praat, sy woorde het ons geestig opgebou en moed gegee. Ons wens hom, sy gade en kind 'n goeie reis toe. Mag God met hulle gaan.

Ook aan sy eerwaarde kerkraad en gemeente ons dank en waardering. Ons hoop hule sal nog meermale aan ons dink.

P. S. VAN DER WALT,
Scriba.

● VIR AAMBEIE!

ATOOMSALF!

(Volgens die resep van Eerw. G. H. J. van Rensburg)
Gebruik hierdie wondermiddel vir AAMBEIE, alle SERE, oud of vars, UITSLAG, OMLOPE en SPROEI.

1 Ons. Blikkie, 2/6 — 2 Ons. Blikkie 4/6
Bestel by u Apteek of van

GERRIT BAKKER (Edms-), BPK.

Nylstroom Posbus 22
Warmbad Posbus 66
Naboomspruit Posbus 24

Sierstene en Dakteels

Sierlik, Duursaam, Paslik, Ekonomies.

★

Ons verskaf Sierstene, Binnestene en Dakteëls vir Kerke oor die hele Suid-Afrika.

★

Ons is ook bereid om boukommissies te ontmoet en kosteloos met deskundige advies te bedien.

★

Skryf aan—
P. H. C. DU PLESSIS,
4, De Villiersgebou, Bureaulaan,
Pretoria, Foon 3-3302.
OF
Bus 89, KINROSS, Foon 9—(na ure) 530.

KAAPSTAD HET GROOT PLANNE

Orals word komitees gestig en voorbereidsels getref vir die groot feesviering in verband met die Van Riebeekherdenking op 6 April 1952. Dit is byna 300 jaar gelede dat Jan van Riebeek aan die Kaap de Goede Hoop hom gevestig het en die grondlegger van ons blanke beskawing geword het,

Die Kerk uit Moederland Oorgeplant

Ook die Ned. Hervormde Gemeente van Kaapstad is aktief. Jan van Riebeek het hier in die Kaap die Ned. Hervormde Kerk uit die Moederland oorgeplant; 'n Kerk wat gegroei het tot die Ned. Hervormde Kerk van AFRIKA, wat bestaan uit gemeentes vanaf die voet van Tafelberg tot anderkant die ewenaar in Kenya!

En nou is juis Kaapstad een van die weinige gemeentes van ons Kerk wat geen kerkgebou, saal of pastorie besit nie. Op watter waardige en dankbare wyse kan ons deelneem aan die Van Riebeekfeeste? Is die aangewese weg nie, dat die Ned. Hervormde Kerk van Afrika, met verenigde kragte, oorgaan tot die bou van 'n waardige gedenkteken; 'n kerkgebou wat ons die „Van Riebeekkerk" kan noem nie? Sou dit nie pragtig wees as ons op 6 April 1952 kon oorgaan tot die hoeksteenlegging, of beter nog, tot die inwyding van ons eie kerkgebou nie?

Maar daarvoor is fondse nodig; fondse wat ons eie gemeente in Kaapstad nie bymekaar kan bring nie, maar wat wel gedek kan word deur die gemeentes en lidmate van ons hele Kerk. As elkeen van u 'n steen wil bydra, kan 'n gebou verrys wat sal staan as 'n teken van dankbaarheid vir die oorplanting van ons Kerk; wat sal voorsien in 'n dringende en noodsaaklike behoefte van ons plaaslike gemeente, en wat sal dien tot die eer van God.

Om hierdie ideaal te verwesenlik is die ondergetekende komitee uit die Kerkraad benoem, en hiermee doen ons 'n ernstige beroep op u almal. Help ons in ons strewe. Ons vra niks vir onsself nie; ons vra vir ons Kerk, wat ook hier in Kaapstad 'n roeping te vervul het! Alle gawes sal maandeliks in „Die Hervormer" verantwoord word. Ons vertrou op u steun.

Die Uwe in Christus,
A. BRANDT,
A. A. SCHOUTEN,
A. VAN DER HORST,
M. A. VAN NOORDEN,
J. H. DU PLESSIS,

DIE NUWE KERKGEBOU VAN DIE GEMEENTE STANDERTON. Hierdie gebou is in gebruik geneem in April 1947. Die hoeksteen is gelê deur prof. dr. S. P. Engelbrecht, 'n seun van die gemeente.

WEESHUIS-JAARFEES

Die 28ste Jaarfees van ons Weeshuis word (D.V.) op 6 Desember 1950 in die Weeshuis-geboue, Krugersdorp, gehou.

Verrigtinge sal om 2-uur n.m. begin.

Alle belangstellendes word hartelik uitgenooi.

Orrelis(te) Benodig

APPLIKASIES word hierby ingewag vir 'n orrelis(te) vir die Nederduitsch Hervormde Kerk, Witbank, met 'n maksimum-salaris van £12/10/- per maand en 'n waarborg van 30 leerlinge vir drie maande. Gewaarmerkte afskrifte van kwalifikasies en getuigskrifte 'n vereiste. Die orrelkommissie sal hom nie bind aan enige of die enigste applikasie nie. Meld kerkverband. Sluitingsdatum 25 November 1950 om 12-uur middag. Applikasies moet gerig word aan ondergetekende: J. P. J. COETZER, Kitchenerlaan 18A, Witbank.

Kaapstad Het u Hulp Nodig

VAN die Kaapstadse kerkraad het daar 'n oproep om hulp gekom Dit is gepubliseer in ons blad en 'n omsendbrief is gestuur aan die kerkraad van elke gemeente.

Dit sal goed wees as die Kerk as geheel dit so wil beskou dat Kaapstad GEHELP MOET WORD, want daardie gemeente moet 'n eie kerkgebou kry.

Dit is die plig van die christen om sy mede-christen, ja, om sy naaste te help. Dit is ook die plig van die een gemeente van Jesus Christus om die ander gemeente van dieselfde Heer en Heiland te help. Ons moet mekaar se laste dra as ons die wet van Christus wil vervul, so skrywe die apostel Paulus aan die Galate (6:2) en aan die Romeine en Korinthiërs sê hy: ons is almal saam een liggaam in Christus en elkeen apart lede van mekaar (Rom. 12:5), die oog kan nie vir die hand sê: Ek het jou nie nodig nie (1 Kor. 12:21). So kan die gemeente X nie vir Kaapstad sê: Sien dat jy klaarkom, ons het jou nie nodig nie. Die apostel voeg immers verder by dat die lede van die liggaam van Christus gelyke sorg vir mekaar moet dra, want as een lid ly, ly al die lede saam; en as een lid ge-eer word, is al die lede saam bly (vers 26). Laat al die gemeentes van die Kerk hulle dan verbly in die groei van Kaapstad, maar daardie gemeente dan ook help om vooruit te kom.

'n Kerk moet tog immers solidêr wees, d.w.s. die verskillende gemeentes moet hulle saamhorigheid, hulle verbondenheid gevoel.

Van Israel in die woestyn lees ons dat toe Mirjam, die suster van Moses met melaatsheid as straf teen haar opstand teen Moses getref is, het die volk nie weggetrek voordat Mirjam opgeneem was nie (Num. 12:15). Dit is 'n treffende voorbeeld van solidariteit.

Hierdie saamhorigheidsgevoel moet daar ook wees in die christelike Kerk. Laat die gelowiges omsien na mekaar en laat die gemeentes omsien na mekaar.

Laat die kerkrade nie verontskuldiginge soek om nie te help nie. Genoeg uitvlugte sal baie gemeentes kan kry, maar in die gros van gevalle sal dit beteken dat u verontskuldiginge die bewys is van u gebrek aan solidariteit, van u armoede aan liefde en mededeelsaamheid. Ook in hierdie geval geld die woord: dit is saliger om te gee as om te ontvang. (Hand. 20:35).

—Ds. Joh. Dreyer.